

REGLAČ

Glasilo OŠ heroja Janeza Hribarja Stari trg pri Ložu

LETNIK 2016/17
JUNIJ, 2017

Maruša Srpan, 8. a

V TEJ ŠTEVILKI:

Dogodki iz šolskega leta_____	3
Devetošolci v letu 2016/17_____	25
Dogodki v sliki_____	26
Literarno ustvarjanje_____	29
Intervjuji_____	48
Razvedrilo_____	51
Križanke_____	56
Likovni izdelki_____	60

Spoštovani,

Šolsko leto 2016/17 se počasi poslavlja. Toplo vreme je poskrbelo, da smo z mislimi že na počitnicah ali dopustu in načrtujemo, kaj vse bomo počeli med počitnicami, s kom se bomo družili, katere nove kraje bomo spoznali ...

Preden pa odidemo na počitnice, bi bilo prav, da naredimo analizo celotnega šolskega leta. Po čem si bom torej zapomnil letošnje šolsko leto? Sem ga dobro načrtoval? Sem se dovolj trudil? Kaj je tisto, kar bom nesel v naslednje šolsko leto? Kaj lahko v naslednjem letu izboljšam? Upam, da boste ob svojih odgovori spoznali, da ste se v letošnjem šolskem letu veliko novega naučili, marsikaj spoznali, raziskali in poglobili vezi s sošolci, sošolkami, prijatelji, starši in nenazadnje tudi z učitelji, ki vas vodimo po poti znanja.

Za popotnico v počitniške dni, se nam kar ponujajo verzi iz pesmi Ferija Lainščka Kaj moraš med počitnicami storiti.

*Šolske skrbi in stvari
moraš v predal zakleniti,
da ti ne morejo počitnic greniti,
a tudi ne pobegniti.*

*Nato moraš počitnicam natančno dneve prešteti
in vsak dan moraš nekaj
hoteti,
želeti,
početi.*

Želim vam doživeti vstop v poletje, natančno preštejte dni počitnicam in prav vsakega izkoristite za vse, za kar vam med šolskim letom zmanjka časa.

*Katarina Zbačnik,
prof. slov.*

P. S.: Hvala vsem učencem in učiteljem za prispevke, ki bogatijo letošnje šolsko glasilo. Naj vam še namignem, da se v njem letos skrivajo tudi nagradne uganke in križanke.

Dogodki iz šolskega leta 2016/17

VPRAŠANJA ZA PRVOŠOLCE

Učenci šolskega novinarstva smo odšli na obisk v 1. razred. Učence smo povprašali, kako se počutijo v prvem razredu, če pogrešajo vrtec in kateri predmet imajo najraje.

1. r Stari trg

Jurij Škulj: »V prvem razredu je »finu«. Vrtca ne pogrešam, ker mi je v šoli bolj všeč. Najraje imam matematiko, ker spoznavam nove račune.«

Žan Zgonec: »V prvem razredu se počutim dobro, ker je »lušno« v šoli. Ne pogrešam vrtca. Najraje imam slovenščino, ker mi je všeč.«

Eva Šušteršič Komidar: »V prvem razredu je »fino«, ker se igramo. Ne pogrešam vrtca, ker ni toliko hrupa. Najraje imam likovno, ker rada ustvarjam.«

Jaka Vesel: »V prvem razredu je dobro, ker se kaj dobrega naučimo. Vrtca ne pogrešam, ker smo se tam samo igrali. Najraje imam matematiko, ker se učimo številke.«

Lina Lekše Podobnik: »V prvem razredu je v redu, ker se igramo. Vrtca ne pogrešam, ker smo se samo igrali. Najraje imam šport, ker se rada gibljem.«

Tim Troha: » V prvem razredu je v redu, ker mi je šola všeč. Ne pogrešam vrtca. Najraje imam šport, ker telovadimo.«

Žiga Truden: » V prvem razredu mi je v redu, ker se učim in ustvarjam. Ne pogrešam vrtca, ker so vzgojiteljice govorile, da moramo vse sami. Najraje imam šport, ker telovadimo.«

Marija Žnidaršič: »V prvem razredu je v redu, ker se učimo. Ne pogrešam vrtca, ker smo se tam samo igrali. Najraje imam matematiko, ker pišem v zvezek.«

Hedvika Sterle: »V prvem razredu je v redu, ker se igramo. Pogrešam vrtec, ker smo se igrali. Najraje imam šport, ker telovadimo.«

Jakob Bavec: »V prvem razredu mi je v redu, saj se rad učim in igram. Ne pogrešam vrtca, ker smo mogli spati. V šoli je fino ker imamo preizkuse. Najraje imam angleščino, ker mi je všeč in se pogovarjamo v angleščini.«

Žan Kočevár: »V prvem razredu mi je dobro. Všeč mi je, ker se učimo. V vrtec se ne bi vrnil, ker se nismo učili in ker imam v šoli sestrično, ki jo večkrat vidim. Najraje imam angleščino, ker govorimo in pišemo in športno, ker se igramo.«

Vili Sterle: »V šoli je v redu, ker se učimo črke. Všeč so mi naloge. V vrtec se ne bi vrnil, ker mi je bolj všeč, ko se učimo in igramo. Najraje imam športno, ker telovadimo, delamo vaje ... in ker imam rad nogomet.«

Eva Žnidaršič: »V šoli mi je fino, ker se učimo in ker imamo likovni pouk in ustvarjamo. V šoli mi je bolje, ker se učimo. Ne bi šla nazaj v vrtec. Najraje imam angleščino, ker se učimo in govorimo angleško.«

Mak Demirović Rus: »V šoli je v redu, ker pišemo črke. V vrtec se ne bi vrnil, ker

se v šoli učimo in je vse bolje. Najraje imam angleščino in športno.«

Sara Mihelčič: »V šoli mi je v redu, ker imam prijatelje in ker se igramo. Vrtca ne pogrešam, ker smo se tam samo igrali. Najraje imam angleščino, ker se učimo in rada delam domačo nalogo.«

Ula Srpan: »V šoli mi je v redu, ker se rada učim. Vrtca ne pogrešam, ker smo samo spali. Najraje imam matematiko, ker rada računam.«

Ardit Zulfaj: »V šoli mi je dobro, ker se igramo in učimo. V vrtec se ne bi vrnil, ker mi je v šoli boljše. Najraje imam matematiko, ker se učimo številke.«

Petra Porok: »V šoli mi je v redu, ker imam tam prijatelje. Vrtca ne pogrešam. Najraje imam šport, ker rada telovadim.«

Aleks Truden:« V šoli se počutim odlično, ker se tam učimo. Vrtca ne pogrešam, ker imam raje šolo. Najraje imam angleščino, ker tam govorimo angleško.«

Jan Porok, Jaka Martinčič, Daniel Kandare

MOJA DRUŽINA

V prvem razredu PŠ Iga vas smo se pogovarjali o delu v družini in o tem, kaj najraje skupaj počnemo. Tole so odgovori učencev.

Delo v družini

- Pomagam mami. Pospravim sobo. **Teja Antončič**
- Pri nas zidamo »škarp« . Jaz redčim betonsko zmes, mami pa z očijem naročiva čaj. **Tine Jerman**
- Če mami kuha, ji pomagam. Pomagam ji nesti perilo, pobrišem mizo.
Taja Bajc
- Iz stroja poberem perilo, očku pomagam kuhati. **Leeann Baš**
- Očku pomagam v gozdu. Doma pa dajem jesti kravam. **Simon Šebenik**
- V očkovi delavnici pomagam očistiti stroje. Vzamem krtačo in jih pometem.
Kradem mu piškote. **Vitan Drobnič**
- Mami pomagam krasiti božično drevo, pomagam ji pri kuhanju. **Anej Mulec**
- Očku očistim avto. Pognem štirikolesnik. **Lan Krek**
- Pomijem umivalnik v kopalnici. Pospravim svojo omaro. **Klementina Urbiha**
- Zložim čevlje, pospravim svojo sobo, pobrišem stopnice.
Mami očistim štedilnik. **Karin Mlakar**
- Očku pomagam oprati avto, mami pa zalijem rože. **Tilen Baraga**
- Mami pomagam pri peki peciva. Skupaj sva naredili rafaelo. **Nina Turk**
- Rada pomagam mami pri kuhanju. **Martina Strle**

1. r lga vas

V STARI UČILNICI

MI NI BILO VŠEČ, KER

- JE BILA UČITELJICA STROGA
- JE UČITELJICA KRIČALA IN PO MIZI UDARILA S PALICO
- NAM JE DALA DOMAČO NALOGO IN KER SEM MORAL DRŽATI ROKE NA HRBTU
- SE NISEM MOGEL POPRASKAT PO NOSU, KER SEM MORAL DRŽATI ROKE NA HRBTU
- SMO TOLIKOKRAT PONOVILO STAVKE
- JE KRIČALA
- NI DOVOLILA, DA SE ZMOTIŠ

VŠEČ MI JE BILO

- KER SEM SEDELA V STARIH KLOPEH
- NIKOLI VEČ NE BI ŠLA V TO ŠOLO
- BILO ME JE ZELO STRAH
- UPAM DA NE BOMO ŠLI NIKOLI VEČ NAZAJ

učenci 1. r

MOJA NAJLJUBŠA KNJIGA

Tretješolci iz Iga vasi smo že prve šolske dni veselo obiskali knjižnico. Naša knjižničarka Leonida nas je popeljala v svet pravljčnih junakov in nam hkrati obudila spomin na naše najljubše knjige, ki vam jih predstavljamo. Morda vam vzbudimo zanimanje za katero od njih.

ANJA: Knjiga o Piki Nogavički mi je všeč, ker je Pika zelo močna. Všeč mi je tudi, ker je zabavna in navihana deklica. Všeč mi je tudi njena pesem. Zanimiva je, ker zganja norčije.

LOVRO: Knjiga o živalih mi je všeč, ker je zanimiva in smešna. Tudi zato, ker imam rad živali in ker lahko naredim svojo žival. Na primer načela, netepard, lesica in pogumir. Pa še nekaj. To knjigo občudujem!

MATIJA: Všeč mi je knjiga o ugankah. Ker so zabavne, težke in nenavadne.

JAN: Všeč mi je knjiga Divjad, ker me zanimajo živali. Čim več o živalih hočem izvedeti zato, ker hočem pri 18-ih postati lovec. Pri tem se zabavam in vidim veliko živali. Knjiga mi je všeč, ker je veliko slik. Naučim se veliko in zame je to dobro. Ta knjiga je super!

SAMO: Izbral sem si knjigo o živalih. Zato, ker je smešna.

DANIELA: Knjiga Vilinske zgodbe mi je všeč, ker je smešna. Všeč mi je, ker ima vijolične platnice. Všeč mi je, ker je notri mačka. Lepa knjiga mi je zato, ker je modro nebo.

ROSVITA: Knjiga Hroščki mi je všeč, ker je smešna. Včasih se v njej zgodi kaj hudega. V knjigi si hroščki radi pomagajo. Zanimivo je, ko jih lovi pajek Predec.

TAJDA: Knjiga o Garfieldu mi je všeč, ker je smešna in zanimiva. Garfield je tudi zanimiv. Zelo mi je smešno, da ga zmeraj vidim jesti lazanjo.

MATIC: Všeč mi je zato, ker je smešen in prijazen. Knjiga o Frančku mi je všeč, ker je želva. Doma imam vse knjige o Frančku.

JURE: Knjiga o Garfieldu mi je všeč, zato ker je smešna. Moj najljubši lik v njej je Garfield. Všeč mi je tudi, ker je v njej strip. Garfieldov najboljši prijatelj je Odie.

NUŠA: Knjiga o Milu Strašilu mi je všeč, ker je smešna in zabavna. Vse poje in razmeče. Veliko nagaja in se hihita. Vedno, ko mi kdo reče Milo Strašilo, se spomnim na hladilnik.

KLEMEN: Policijska knjiga mi je všeč, ker je notri opisan poklic. Zato, ker je tudi o prometu. Ker mi je zanimiva.

učiteljica Barbara Turk

IZ IGA VASI V STARI TRG

Učence 4. razreda, ki so letos prišli iz podružnične šole v Iga vasi na matično osnovno šolo v Starem trgu, smo povprašali, kako se počutijo na šoli in če pogrešajo prejšnjo šolo.

1. Kako se počutite v Starem trgu?

GRETA: Slabo, ker je bilo v Iga vasi boljše.

HUBERT: Srednje dobro.

MANCA: Fino.

ZALA: Bolje kot v Iga vasi.

URBAN: Všeč mi je.

MATEVŽ: V redu.

2. Kaj je drugače kot v Iga vasi?

GRETA: V Iga vasi so bile boljše, manj tečne učiteljice, daljši odmori in noreli smo lahko po šoli, česar tukaj ne smemo.

HUBERT: Večja šola.

MANCA: V Iga vasi je bilo več igranja.

ZALA: Tu so krajši odmori.

URBAN: Tu je veliko novih punc.

MATEVŽ: Tu so krajši odmori.

3. Kako se razumete z novimi sošolci?

GRETA: Boljše se razumem s starimi sošolci.

HUBERT: Srednje v redu.

MANCA: Dobro.

ZALA: Dobro.

URBAN: V redu.

MATEVŽ: V redu.

4. Ali je snov težja kot lani?

Vsi učenci so mnenja, da je snov težja.

Laura Štefančič, Nives Baraga, Alekseja Pirnat

Šola v naravi na Vojskem

V ponedeljek smo šli učenci 4. b razreda delat zavetišča. Z Matevžem sva se trudila, a nama ni uspelo. Zvečer smo odšli na sprehod. Gledali smo zvezde. Bilo jih je več kot sto. Šli smo nazaj v dom Vojsko. Utrujeni smo zaspali. Naslednji dan smo šli na pohod. Pohod je trajal 2 uri in pol. Videli smo Triglav, najvišjo goro v Sloveniji. V sredo pa smo šli streljat z lokom. Zelo sem ponosen na rezultat. Dobil sem 30 točk. V četrtek smo izdelovali žlikrofe, ki so bili zelo okusni. Poskusili smo tudi klekljati. V petek smo imeli orientacijski tek. Bil sem v skupini s Hubertom, Greto in Megi. Osvojili smo 3. mesto. Po kosilu smo odšli domov.

Anže Mlakar, 4. b

Klekljanje

Učiteljica Saša nam je pokazala, kako se kleklja. Videti je bilo lahko. Pokazala nam je še nekaj prtičkov, ki jih je sklekljala sama. Povedala je še, da je nase zelo ponosna, saj je prtiček sklekljala v enem letu. Tudi nam je bil všeč.

Vzeli smo si štiri različne klekeljne, jih zvezali skupaj in z buciko pritrdili na bulo. Kot po navadi sem se dvakrat zmotila. Prvič sem nitko odrezala. Tudi drugič sem jo odrezala in odšla še po tri klekeljne. Tako sem klekeljne spet zvezala in jih z buciko pritrdila na bulo. Zapestnica mi je še kar lepo uspela z malo učiteljčine pomoči. Bila mi je zelo všeč.

Klekljanje mi je všeč, ker ni lahko. Razmišljala sem, da bi se drugo leto prijavila na klekljarski krožek.

Neja Antončič, 4. b

V četrtek smo klekljali. Šli smo v učilnico. Tam nam je učiteljica Saša predstavila, kako se kleklja.

Bilo mi je zelo všeč, ker sem se naučila nekaj novega. Počutila sem se v redu. Na začetku sem imela nekaj težav, potem pa mi je uspelo. Ko je čas potekel, smo se zamenjali z drugo skupino. Na koncu smo ponovno šli v učilnico, da smo končali izdelke.

Ko smo prišli domov, sem babici pokazala, kako se kleklja. Bilo ji je všeč. Odločila sem se, da bom drugo leto hodila na klekljarski krožek.

Tanina Gucič, 4. b

Lokostrelstvo

Lokostrelstvo smo imeli v sredo. Imel nas je učitelj Rok. Vsak je enkrat streljal. Dobil sem dvaindvajset točk. Dve puščici sta mi padli. Prvo mesto je dobil Tine. Drugo Martin in tretje Hubert. Ko smo končali, smo imeli drugo dejavnost.

Bine Sterle, 4. b

Plezanje

V torek popoldan smo šli plezat. Plezali smo po plezalni steni. Vodil nas je učitelj Rok, ki nam je predstavil plezanje. Prvi je plezal Martin. Nato jih je bilo še nekaj, potem pa jaz. Ko sem se oblekel v varovalni pas, me je bilo zelo strah. Ko pa sem enkrat prišel na steno, me ni bilo več. Na polovici stene mi je spodrsnilo, ker so se mi tresle roke. Ko sem prišel na tla, sem bil ponosen nase, saj sem preplezal celo steno. Mislil sem si, kako sem to zmožel.

Načrtujem, da bom doma splezal na visoko drevo, ker si do sedaj nisem upal.

Maks Martinčič, 4. b

Pohod Hudournik

V torek dopoldne smo se odpravili na pohod do najvišje točke Vojskega. Vrnili smo se popoldne. Vodila sta nas dva učitelja.

Na začetku je bila ravnina. Sledil je klanec. Hodili smo po asfaltni cesti in gozdni poti. Videli smo veliko lesenih hiš. Po poti nas je spremljal pes, ki smo mu učenci dali ime Medo. Ko smo prispeli na vrh, smo opazovali okolico. Gledali smo gore in hribe: Julijske Alpe, Kamniško – Savinjske Alpe in Karavanke. Vse gore smo našli na zemljevidu. Potem smo se vrnili v dom. Na poti smo videli različne rože in drevesa.

Pohod mi je bil zelo všeč, ker smo spoznali veliko novih krajev. Ta pohod bi še enkrat ponovil. Povabil bom mojo družino. Pokazal jim bom ČŠOD Vojsko in okolico.

Matevž Lekan 4. b

Spoznavanje živali

V petek smo šli v učilnico spoznavat živali. V zgornji učilnici nas je vodila učiteljica Greta. Spoznali smo kačo, želve, legvana in hrčka.

Kači je bilo ime Boris, želvam je bilo ime Cisterna, Lumpi in Lumpika. Za legvana sem pozabila, kako mu je ime.

Ko sem dobila kačo za vrat, sem mislila, da je malo mokra, pa so bile potne moje roke. Ves razred je pobožal in pocrkjal kačo. Ko sem božala Borisa, mi je srce začelo hitreje biti. Začela sem dihati skozi usta in bitje srca se je umirilo. Legvana smo tudi božali. Ko si ga božal, se je začel smejati. Hrček mi je splezal skoraj do vrha roke.

Vse živali so se mi zdele zelo ljubke. Hrčka bi ves dan božala in ga imela v naročju. Želela sem si, da bi mi kača zlezla v kapuco.

Mirjam Troha, 4. b

Cel teden smo preživeli z zanimivimi dejavnostmi, ki so mi ugajale. Učitelji so nas poklicali na sestanek. Ogledat smo si šli živali.

Ko smo prišli v učilnico, so nas v terarijih čakale živali. Spoznali smo kačo, želve, legvana, miške, paličnjake, ščurke in hrčka. Lahko sem dobil kačo za vrat, pobožal legvana in želvo, v roke dobil hrčka. Ko sem ga dobil v roke, se je pokakal na tla. Učiteljica je rekla, da to pomeni, da sem mu všeč. Pred tem sem dobil za vrat kačo, ki je bila v mojem naročju zelo umirjena. Potem smo božali legvana. Opazovali smo ščurke. Kasneje tudi paličnjake, ki so bili zelo zanimivi. Na koncu sem še malo gledal miške.

Iz tega sem se veliko naučil. Občutek je čudovit. Zdaj bi imel doma kačo.

Martin Seljak, 4. b

Letos smo učenci 4. a in 4. b razreda odšli v CŠOD Vojsko.

V CŠOD mi je bilo najbolj všeč, ko smo spoznavali živali doma Vojsko. Najprej smo spoznali kačo po imenu Boris. Borisa so mi dali za vrat, jaz pa sem mu držal glavo. Zelo mi je bil všeč, najraje bi ga odnesel domov. Tudi legvan mi je bil všeč, čeprav je na otip hrapav in ima zelo suho kožo. Spoznali smo tudi ljubkega hrčka. Bil je zelo majhen in puhast. Držal sem ga in skoraj mi je pobegnil. Videl sem tudi pajkov olevke in paličnjake, činčilo in želve.

Vse živali so bile zanimive. Najbolj od vseh pa mi je bil všeč Boris. Ko bom velik, bom doma imel kačo.

Kristijan Antončič, 4. b

PREDSTAVITEV DEJAVNOSTI V OKVIRU PROJEKTA BRANJE BREZ MEJA

V 4. a razredu smo brali knjigo Kašimirja Huseinovića z naslovom Lektor Jakob. Lektor je sodelavec založbe, radia, televizije, gledališča, ki pregleduje, jezikovno obdeluje, ocenjuje, in jezikovno popravlja prispele rokopise.

Prebrana knjiga nam je bila izhodišče za celo vrsto dejavnosti. Tudi mi smo postali lektorji. Najprej smo spoznali nekaj popravnih znamenj in drug drugemu popravljali napake. Pri tem smo se naučili, da je lektoriranje težko delo in da ga ne more opravljati kar vsak. Lektor mora vedeti veliko stvari. Biti mora dober in hiter bralec. Dobro mora poznati popravna znamenja in pravopis.

Ko smo popravljali besedila sošolcev, smo se pravilnega pisanja učili tudi mi. Če je bila zgodba zanimiva, smo v njej uživali in delo ni bilo težko. Če je bilo napak veliko, smo imeli veliko dela, zato smo spoznali, da je potrebno vedno, ko kaj napišeš, besedilo prebrati za seboj in popraviti svoje lastne napake.

Odločili smo se, da tudi mi napišemo svojo pravljico in izdelamo knjigo. Postali smo pisatelji, ilustratorji, uredniki, knjigovezi. Ob pisanju lastnih pravlji smo zelo uživali, saj smo lahko uporabili svojo domišljijo. Še bolj zanimivo pa se nam je zdelo, ko smo izdelovali knjigo. Zelo zabavno je bilo, ko smo liste sešili v knjigo. Izdelali smo naslovnico, svojo pravljico prepisali in jo ilustrirali.

To je bilo dolgotrajno in natančno delo, zato nas je velikokrat zamikalo, da bi kar odnehali, vendar smo si želeli, da bi bile naše knjige dokončane. Spoznali smo, da če se nečesa lotiš, ne smeš odnehati, da je potrebno biti vztrajen. Naučili smo se tudi, da se ne splača preveč hiteti, ker potem narediš veliko napak, ki jih mora nekdo drug popravljati za tabo. Ko smo lektorirali knjige sošolcev, pa smo se naučili tudi, da je lepo pomagati drugim.

Ob knjigi smo tudi likovno ustvarjali. Narisali smo lektorja, ki smo mu dali v roke naše knjige. Ker smo se zelo potrudili in nismo naredili veliko napak, so naši lektorji dobre volje, saj nimajo veliko dela in uživajo ob branju naših zanimivih pravlji.

učenci 4. a

Bili smo v Zelšah

Učenci 6. b razreda smo bili 13. in 14. oktobra v Zelšah. Tam sta potekala dva dneva doživljajske pedagogike.

Ko smo prišli v koč, smo se nastanili in imeli nekaj prostega časa. Sledilo je veliko dejavnosti. Igrali smo se športne, sodelovalne in sprostitvene igre. Zvečer smo pekli hrenovke. Zelo smo se zabavali. Najbolj všeč nam je bila igra, pri kateri smo morali s telesi sestaviti pošast. Bilo nam je zelo všeč. V koč Zelše bi šli radi še enkrat.

Karin Špeh, 6. b

Doživljajska pedagogika

Učenci 6. a smo bili v četrtek in petek v Zelšah. Tam sta potekala dva dneva doživljajske pedagogike. Preberite in videli boste, kako smo se imeli.

»SUPER MEGATASTIČNO!«
NEVERJETNO!
HUDO!

V Zelšah je bilo NAAAAAAJBOLJŠE. Vsi smo se zabavali.

Meni je bilo odlično, saj smo se igrali družabne igre in pri tem zelo uživali. Všeč mi je bilo, ko smo sodelovali v skupini in imeli dejavnosti v koči (npr. maskote) in zunaj.

Meni je bilo lepo, zabavno ter poučno. Najbolj mi je bilo všeč, ker smo se igrali različne igre.

Vse mi je bilo všeč, saj sem se zabaval in veselil.

Meni je bilo v Zelšah zelo, zelo, zelo všeč ... ker so bile igre, aktivnosti in vse ostalo. Najbolj mi je bila všeč igra, pri kateri smo iz članov skupine sestavili pošasti. Počutil sem se odlično.

V Zelšah sem se imel zelo lepo. Najbolj všeč so mi bile maskote.

Meni je bilo zelo všeč, ker smo se spoznavali.

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo bili zunaj in se igrali različne igre, pri katerih smo med seboj sodelovali.

Meni je bilo zelo lepo, ker sem spoznal ostale. HVALA ZA VSE še enkrat. Počutila sem se super. Všeč so mi bile igre, ki so bile zelo poučne. V spomin pa se mi je vtisnila pravljica o volku.

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se igrali igre. Najboljša je bila tista s stoli.

V Zelšah sem se počutil odlično, saj sem se imel lepo.

HVALA učiteljici Tatjani Lekan in razredničarki Andreji Benčina, ki sta organizirali bivanje v Zelšah.

Nepozabna doživljajska pedagogika v Zelšah

Zbrali smo se 22. septembra 2016 ob 8. uri pred osnovno šolo in odšli v Zelše. Tam smo imeli doživljajsko pedagogiko. Prvi dan smo imeli spoznavne igre, drugi dan pa igre zaupanja.

Ko smo prispeli v vas Zelše, nam je avtobus ustavil pri nogometnem igrišču, potem pa smo odšli peš proti koči. V koči smo se najprej namestili po posteljah. Sledile so dejavnosti, nato smo zunaj pomalicali. Jedli smo sendviče in odlične mafine, ki jih je spekla sošolka Nives. Za kosilo smo imeli odličen hamburger. Nato smo imeli prosti čas, ki smo ga zapolnili z igranjem nogometa ali odbojke. Nekateri so poslušali glasbo. Nato smo imeli ure aktivnosti, kjer smo se igrali veliko socialnih iger (intervju, vodenje slepca - sošolca, ki je mižal, smo vodili najprej z roko, potem z enim prstom in na koncu samo z glasom).

Naslednji dan smo imeli tudi igro, ko smo morali nasprotniku počit balona, ki ju je imel privezana na nogah. Zmagal je tisti, ki je prvi popokal drugemu balona. Potem smo imeli tudi igro s ščipalkami. Najprej smo imeli igro, pri kateri zmaga tisti, ki prvi ostane brez ščipalk, nato pa igro, pri kateri zmaga tisti, ki ima največ ščipalk. Všeč mi je bila tudi igra, pri kateri smo v krogu povedali 3 povedi o nas: dve sta bili resnični, ena pa lažna. Drugi so morali ugibati, katera trditev je laž ...

Zvečer nas je obiskal kriminalist in spregovoril o nevarnostih drog. Sledila je večerja, ki je izgledala kot piknik v jurčku. Pekli smo hrenovke, koruzo in testo na palicah. Bil je lep in družaben večer.

Naslednji dan smo se zbudili ob sedmih in odšli v jedilnico, kjer smo se pogovorili o tem, kaj bomo delali. Nato smo imeli zajtrk. Po zajtrku so bile ure aktivnosti in malica. Po malici smo imeli najboljšo igro - pajkovo mrežo. Potem je sledilo kosilo. Jedli smo makarone in golaž ter odlično solato, ki sta jo pripravila Dominik in Tin. Po kosilu smo imeli zaključno evalvacijo, kjer smo napisal drug drugemu nekaj lepega. Sledilo je pospravljanje koč in odhod domov.

Jan Porok, Nives Baraga, 9. b

DOŽIVLJAJSKA PEDAGOGIKA V ZELŠAH

Četrtek (15. 9.) in petek (16. 9.) smo učenci 9. a razreda preživeli na doživljajski pedagogiki, v lovski koči v Zelšah. Z nami sta šla psihologinja Sabina Breznik in razrednik Aleš Ožbolt.

Igrali smo se veliko zabavnih iger, ki so temeljile na medsebojnem zaupanju ter poslušanju drug drugega. Sami smo si kuhali in poskrbeli za čistočo koč.

Obiskal nas je tudi kriminalist iz Ljubljane, ki nas je podrobneje podučil o drogah in o njihovih posledicah.

Ta dva dneva bosta zagotovo vsem ostala v zelo lepem spominu.

Lana Intihar, 9. a

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Vsak posameznik bi moral zjutraj najprej pomisliti na zajtrk. Ker ponoči spimo približno 9 ur, je naše telo medtem brez hrane, zato smo zjutraj brez energije. Zajtrk nam zagotovi novo energijo in tako smo lahko bolj osredotočeni v šoli. Otroci, ki redno zajtrkujejo, so bolj zbrani, se lažje osredotočijo na dane naloge in jih tudi bolje opravijo. Danes je zdrava prehrana zelo pomembna. Večina mladih se zaradi stresa, pomanjkanja časa ali česa drugega ne prehranjuje pravilno, nekateri sploh niso dovolj informirani o pripravi zdravega zajtrka. Razlog, da večina ljudi izpusti zajtrk je lahko hitenje, nekateri pa sploh ne marajo zajtrka ali nanj preprosto pozabijo. Izpuščen zajtrk telo občuti kot pomanjkanje, zato se oklepa kalorij, saj ne ve, kdaj bo vaš naslednji obrok, vi pa boste vse to občutili kot pomanjkanje energije.

Tradicionalni slovenski zajtrk imamo na Dan slovenske hrane, ki je vsak tretji petek v novembru. Namen tega projekta je, da mladi spoznajo več o zdravem zajtrku in poudariti pomen in zagotavljanje hrane, ki je slovenskega izvora, domače pridelave.

Na ta dan je zajtrk sestavljen iz živil, pridelanih v Sloveniji. Lokalna živila so veliko bolj kakovostna in zdrava, kot tista, ki jih kupimo v trgovini. Lokalno pridelana hrana vsebuje več hranilnih snovi, vitaminov in mineralov in je zato najprimernejša za uživanje. Je sveža, zdrava in boljšega okusa.

Ajša Dobrin, 8. a

DOMAČE BRANJE NA DRUGAČEN NAČIN

V sredo, 14. 12. 2016, ob 17. uri je na Osnovno šolo heroja Janeza Hribarja Stari trg pri Ložu prišel eden najbolj branih slovenskih pisateljev Ivan Sivec.

Za prireditev pa je bilo potrebnih tudi veliko priprav. Učenci devetih razredov smo morali najprej prebrati Sivčevo knjigo, *Pege na soncu*. Nato smo se razdelili v skupine. Nekateri so analizirali odnose med Žanom in Saro, njunima rejniškima družinama in njunimi biološkimi starši, pripravili igre vlog, naredili kratko predstavitev o Ivanu Sivcu in povedali nekaj o rejništvu, ostali pa so pripravljali sceno, izdelovali vabila in natisnili mnenja učencev o knjigi. 30. 11. 2016 smo imeli okroglo mizo s socialno delavko Nino Bavdek in rejnico Petro Kogej, ki ima v rejništvu tri otroke. Vodila sta jo Laura in Dominik.

Na prireditev, ki je bila v šolski knjižnici, smo povabili starše, naše razrednike, knjižničarko in učiteljice slovenščine, ki so nam pomagale pri pripravah. Prireditev sta vodili Laura in Lana, prva pa je nastopila Martina, ki je zaigrala na flavto. Voditeljici sta Ivanu Sivcu postavili nekaj vprašanj, na katera je rad odgovoril. Pripovedoval nam je o tem, kako je dobil idejo za

knjigo *Pege na soncu* in povedal nam je nekaj o svojih potovanjih. Na koncu prireditve smo se staršem zahvalili za podporo in ljubezen in iz krogcev oblikovali smeška. Nazadnje smo zapeli pesem *Srce je popotnik*, katere besedilo je napisal Ivan Sivec in se mu zahvalili, ker je prišel ter mu podarili majhno pozornost.

Zala Kolmanič, 9. b

TABOR BISTRIH GLAV

V petek, 17. 2. 2017, smo se nekateri nadarjeni učenci od 5. do 9. razreda odpravili na dvodnevni tabor za bistre glave.

V petek smo se ob 16.00 zbrali v Babnem Polju. Na taboru smo se igrali različne socialne igre, imeli smo matematično, tehnično, likovno delavnico in orientacijski pohod. Pri kuhanju večerje in kosila so nam pomagale učiteljice Sabina, Katja in Tatjana. Namen tabora je bil, da se učenci različnih starosti povežemo med seboj, spoznamo, sodelujemo in se naučimo česa novega. Bilo je zanimivo, prijetno in poučno.

Lana Intihar, 9. a

PROSTOVOLJSTVO

Letos je na šoli potekalo prostovoljstvo, ki ga je vodila učiteljica Katja Ogrinc. Obiskovali smo ga učenci od 5. do 9. razreda, skupaj nas je bilo kar 18. Bili smo aktivni na različnih področjih. Na svetovni dan pozdrava smo se odločili, da bomo cel dan vse lepo pozdravljali, ravno tako smo jih preko šolskega radia nagovorili in jih spomnili na pomen pozdrava. Izrezali smo tudi rokice različnih barv in vanje napisali različne pozdrave, pozdrave v različnih jezikih in jih polepili po celotni šoli. Za dan boja proti AIDSU smo izdelali plakat ter manjše pentljice iz rdečih trakov, ki smo jih na ta dan delili v podporo vsem obolelim. Za svetovni dan proti kajenju pa smo izdelali powerpoint o posledicah kajenja in napisali besedilo, ki smo ga po šolskem radiu tudi prebrali.

V vrtcu pa smo se preizkusili kot pomočniki vzgojitelja, saj smo pomagali vzgojiteljicam in se igrali z otroki. Nekateri učenci pa so pomagali tudi učiteljicam v jutranjem varstvu ter v podaljšanem bivanju.

Veliko pa smo se tudi družili s starejšimi občani v Medgeneracijskem centru v Starem trgu. Skupaj smo pekli piškote, okraševali njihove prostore, se zabavali, pogovarjali, peli, pripravili pa smo jim tudi program ob koncu leta, kjer smo igrali na različna glasbila ter imeli razne skeče. Naučili smo jih tudi

osnove angleščine. Za dan žena in mučenikov pa smo jim podarili vaze in rože, ki smo jih izdelali sami. Na velikonočnem sejmu v Starem trgu pa smo skupaj z njimi delili objeme v okviru dneva za spremembe.

Obiskala sta nas tudi Nino in Rok iz društva paraplegikov. Pripovedovala sta nam o tem, kako je biti paraplegik, kako se jima je življenje spremenilo ter s katerimi športi se ukvarjata. Oba pa sta zelo optimistična in nasmejana.

Mnogim smo polepšali dneve in tudi sami smo se bolje počutili.

Nives Baraga, 9. b

Altermed

Tudi letos smo se v okviru projekta Ekošola udeležili sejma Altermed v Celju. Letošnja tema naše stojnice je bila »Domače-lokalno-naj bo glavno«.

Naša stojnica je bila zelo obiskana. Obiskovalce smo privabili s plakati Loške doline in čisto pravo »ostrnico«, izdelki učencev ter zelišči v lesenih zabojčkih.

Predstavili smo se z domačim pirinim ter ajdovim kruhom, učenci iz Iga vasi z mentoricami pa so skuhalo domačo jabolčno marmelado.

Poleg tega smo obiskovalcem ponudili tudi čokoladno pecivo z jabolki in ajdovo kašo.

PIRIN KRUH

Sestavine:

½ kg pirine moke (250 g polnozrnate, 250 g gladke)

sol

1 vinski kamen ali 1 pecilni prašek

80 g semen (mešanica semen)

Postopek:

Suhe sestavine zmešamo, dodamo ½ l mineralne vode, premešamo in damo v namaščen pekač. Damo v ogreto pečico. Najprej 20 min pečemo pri 200° C, nato še približno 40 minut na 180 °C.

ČOKOLADNO PECIVO Z JABOLKI

Sestavine:

4 jajca (ločimo rumenjake od beljakov)
 100 g ajdove kaše
 sol (za kuhanje ajdove kaše)
 10 g masla
 20 g čokolade v prahu ali kakava
 3 jabolka
 ½ žličke cimeta
 50 g moke
 2 žlički pecilnega praška
 marelična marmelada
 sesekljeni popražen lešnik ali orehi

Postopek:

Za čokoladno ajdovo pecivo z jabolki v posodo nalijemo vodo, jo rahlo solimo in ko zavre, vanjo vsujemo prebrano in splaknjeno ajdovo kašo. Kuhamo jo približno 20 minut, nato pa jo odcedimo in pustimo, da se ohladi.

V skledi ločimo beljaka in rumenjaka. Iz beljakov zmešamo sneg, rumenjaka pa dodamo sladkor in z mešalnikom mešamo tako dolgo, da se spenita in postaneta svetlo rumene barve. Maslo damo v kozico in jo pristavimo na štedilnik. Ko se stopi, ga vlijemo k stepenim rumenjaku. K rumenjaku masi dodamo kuhano ajdovo kašo. Jabolko olupimo in naribamo ter premešamo. V skledico stresemo moko, ji dodamo cimet in čokolado v prahu ter pecilni prašek. Vse suhe sestavine premešamo in jih postopoma dodajamo k rumenjaku zmesi, ki smo ji že dodali jabolko in ajdovo kašo. Na koncu primešamo še sneg z beljakov. Tega vmešamo zelo narahlo, nato pa maso vlijemo na namaščen pekač.

Pečemo približno 40 minut na 160 °C. Ko je malo ohlajeno, ga premažemo z marmelado in posujemo s sesekljanimi prepraženimi lešniki.

Helena Novak Obreza

ŽOGARIJA CERKNICA

V četrtek, 18. 5. 2017, smo se v Cerknici udeležili športne prireditve Žogarija. Prepričljivo smo osvojili prvo mesto in se uvrstili na finalno tekmovanje, ki bo v mesecu septembru na Bledu. Še bolj veseli pa

smo bili vstopnic za ogled nogometne tekme Slovenija –Malta, ki so jih prejeli vsi naši nastopajoči.

Žogarija je mednarodni projekt, ki že 10 leto uteleša eno naših najpomembnejših prepričanj – da nogomet lahko izboljša kakovost življenja med mladimi, jim vcepi vrednote, kot so solidarnost, poštenost, odgovornost in spodbudi spremembe na bolje v lokalnih skupnostih ter širše. Sodelovali so učenci od 2. do 6. razreda, ki so tekmovali v nogometu, spretnostnih igrah ter kvizu. Zelo lepo pa je nastopila tudi plesna skupina Plesne zvezde iz Iga vasi.

Letos smo v okviru Žogarije sodelovali tudi v nagradnem natečaju Mercatorja *Moja hrana, najboljša je naravna*. Pripravili smo zdrave presne kakavove kroglice in zmagali tudi tukaj. Za nagrado smo dobili zdrave BIO izdelke Mercatorja v vrednosti 200 €.

Zaupamo vam tudi recept, pa jih doma preizkusite še sami.

PRESNE KAKAVOVE KROGLICE

Sestavine:

- 200 g datljev
- 50 g mandljev
- 3 žlice kokosove moke
- 1 žlica kakava
- 5 žlic vode

Postopek: Vse sestavine zmeljemo v mešalniku. Iz nastale mase oblikujemo kroglice, ki jih povaljamo v kokosovi moki.

Iskrene čestitke vsem, ki ste se tako pogumno borili in zastopali našo šolo.

Barbara Turk, Helena Novak Obreza

»Stare jedi za mlade ljudi«

Številni nasveti za zdravo življenje in prehrano so nas spodbudili k razmišljanju, kako so se ljudje prehranjevali nekoč. So se naše babice in prababice prehranjevale drugače in bolj zdravo ali pa je bila njihova miza bolj malo obložena?

S pomočjo zbiranja literature, anketnih vprašalnikov in intervjujev smo v projektu »Stare jedi za mlade ljudi« ugotovili, da se domače slovenske jedi ne pojavljajo več tako pogosto na naših mizah, vendar pa se nekatere izmed njih dopolnjujejo ali pa pripravljajo na malce drugačen način. Še vedno so glavni sestavni deli jedilnika juha, meso, krompir in solata, nedeljskega kosila pa nikoli ne zamenjajo hitro pripravljene jedi, kot so testenine, juhe iz vrečk in drugo.

Danes so v naši kuhinji stare domače jedi, kot so močnik, žganci, različne kaše, zamenjale številne druge raznovrstne jedi. Na drugi strani pa so posebno mesto ohranile nekatere druge. Izmed njih vsekakor potica, polenta, kislo zelje in pečenice in različne druge jedi na žlico, kot so ričet, fižolovka, jota.

V poplavi vseh mogočih receptov iz bližnjih in daljnih krajev kar nekako pozabljam na domače jedi, ki so še ne tako daleč nazaj dišale iz naših kuhinj. Hkrati pa nam vedno bolj zmanjkuje časa za pripravo kosila kot glavnega in najpomembnejšega dnevnega obroka. Žal so ga nadomestile hitro pripravljene in mnogokrat ne preveč zdrave jedi.

Ravno zaradi tega smo se mladi raziskovalci odločili, da raziščemo, kako so se prehranjevali naši predniki in spoznamo prave domače slovenske jedi. Da nam je to tudi uspelo, pa pričajo spodnji recepti.

KOLERABA (Kavra)

Sestavine:

- 2 žlici svinjske masti
- 2 čebuli
- krompir
- kavra (koleraba)
- kos svinjskih rebrc/suhega mesa
- korenje
- fižol
- paradižnikova mezga
- sol
- poper

Način priprave:

Fižol namočimo čez noč. Na svinjski masti popražimo čebulo. Kolerabo narežemo na manjše koščke, korenje na kolobarje, krompir na kocke, dodamo namočen fižol ter prekajeno meso. Vse skupaj kuhamo do mehkega. Meso narežemo na koščke in vrnemo v enolončnico. Malo še pokuhamo. Če je preredko, lahko zgostimo tako, da zmečkamo krompir. Enolončnici dodamo poper in paradižnikovo mezgo.

DUŠENO KISLO ZELJE

Sestavine:

- 1 kg kislega zelja
- 6 dag masti
- 2 čebuli

- 6 dag slanine
- sol

Način priprave:

Čebulo zrežemo ali sesekljamo in prepražimo na masti. Dodamo na koščke narezano slanino in še malo prepražimo. Maščobi dodamo zelje ter dušimo. Po potrebi prilijemo malo vode. Dušimo na blagem ognju, da se ne prižge.

Jed ponudimo s pečenico ali krvavico.

PEČENA JABOLKA

Način priprave:

1. Jabolka operemo in posušimo.
2. Odrežemo klobučke in jabolka izdoblamo.
3. Jabolka napolnimo z marmelado in jih pokrijemo z odrezanimi klobučki.
4. Pekač obložimo s peki papirjem, ga premažemo s stopljenim maslom in polijemo z vodo.
5. Tako pripravljena jabolka postavimo na pekač in jih damo v pečico.
6. Jabolka pečemo približno 20 minut na 180° C, da postanejo zlato rumene barve.

FIŽOLOVA JUHA

Sestavine:

- 500 g kuhanega rjavega fižola
- 1 čebula
- 4 stroki česna
- paradižnikova mezga
- sol, poper
- 2 litra vode
- lovorjev list

Način priprave:

Fižol skuhamo do mehkega.

Na malo olja prepražimo drobno narezano čebulo, nato dodamo sesekljan česen, paradižnikovo mezgo, hitro premešamo in takoj zalijemo z vodo.

Zakuho dodamo fižolu ter začinimo s poprom, dodamo lovorjev list. Kuhamo še do 30 min.

Juho spasiramo s paličnim mešalnikom in vanjo zakuhamo makarone, špagete ali domače »blečke«.

NEKAJ VTISOV UČENCEV:

- Letos smo se veliko naučili in se imeli super. Ker smo si vedno skuhalo kosilo, nismo bili nikoli lačni. Vse pohvale učiteljicam, ker so se vedno potrudile, tako s kosilom kot z izdelovanjem izdelkov. Tukaj se naučimo tudi veliko pomembnih stvari za življenje.
- Bilo je zelo zabavno in poučno, saj smo se ob zabavanju tudi veliko naučili.
- Na vseh delavnicah mi je bilo zelo všeč, saj smo se zabavali, družili, kuhali ... učiteljice so bile zelo zabavne in imela sem se lepo. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo pekli palačinke.
- Zelo mi je bilo všeč, da sem se naučila kuhati. Na vseh delavnicah mi je bilo všeč, ker je bilo zabavno, lepo in veselo. Jedli smo zelo dobre stvari.

Za konec

Skupaj 4-krat smo se dobili,
vsakič nekaj koristnega naredili.
Domače jedi smo spoznali,
za zaključek se posladkali.

Z unikatnimi izdelki
starejše smo razveselili,
se za življenje
mnogo naučili.

V Babno Polje radi smo hodili,
se delavnic ob sobotah veselili.

Verjameva, da srečanja
bomo nadaljevali,
prijetno s koristnim
še združevali.

Mentorici: Helena N. Obreza, Anita Bajec

ŠPORTNI DAN - KROS**NAJ REZULTATI - učenci**

Tek na 60 metrov: Miha Mlakar	8, 5 sek
Tek na 600 metrov: Tobija Kvaternik	2, 03 min
Tek na 1000 metrov: Miha Mlakar	3, 25 min
Skok v daljino: Miha Mlakar	465 cm
Skok v višino: Jakob Ješelnik	155 cm
Met žvižgača: Miha Mlakar	56, 40 m
Suvanje krogle: Dominik Gucič	1026 cm

NAJ REZULTATI – učenke

Tek na 60 metrov: Ema Bebar	9, 2 s
Tek na 600 metrov: Tia Clea Sterle Podobnik	2, 08 min
Tek na 1000 metrov: Ema Bebar	3, 33 min
Skok v daljino: Ema Bebar	4, 15 m
Skok v višino: Hana Zabukovec	135 cm
Met žvižgača: Tinkara Plos	32, 75 m
Suvanje krogle: Lana Intihar	779 cm

DEVETOŠOLCI V LETU 2016/17

9. a

9. b

Dogodki v sliki

REGLAČ, 2016/17

LITERARNI PRISPEVKI

BOGATA IN UBOGA SESTRA

PREBRALI SMO PRAVLJICO *BOGATA IN UBOGA SESTRA*. PRVOŠOLCI IMAMO KAR NEKAJ ŽELJA.

ŽELIM SI, DA ...

- BI ZNALA ČARATI
- BI IMELA KRILA
- BI BIL DUH
- BI BIL KRALJ
- BI POSTALA ZLATOLASKA Z MOČJO V LASEH
- BI LETEL BREZ KRIL
- BI IMEL ČAROBNO PALIČICO
- BI IMEL KONJA MUSTANGA
- BI BIL NEVIDEN
- BI BIL V IGRICI MAIN CRAFT
- BI BIL DOBER ŠOLAR
- BI IMEL KUŽKA
- BI IMELA ČAROBNO ZAPESTNICO IN BI SE SPREMENILA, V KAR BI HOTELA
- BI IMELA ZAJČKA
- BI BILA MARIJINA SESTRICA
- BI IMEL TRAKTOR
- BI POSTALA PRINCESKA
- BI IMEL VSE MOČI
- BI SE SPREMENIL V DINOZAVRA ROBOTA
- BI BIL VITEZ
- BI POSTAL NOGOMETAŠ
- BI IMELA ČAROBNO BUČO
- BI BIL VILINEC
- BI IMELA PRIJAZNE UČITELJICE

1. a

KDAJ MI JE PRIJETNO?

Učenci 1. r iz lga vasi pa so razmišljali o tem, kdaj se počutijo prijetno.

Dobro se počutim, ko:

- skupaj praznujemo božič,
- imam rojstni dan,
- se z mamico igrava,

Anej Mulec

- gremo v toplice,
- krasimo jelko,
- jemo praznično večerjo, **Tine Jerman**
- se igramo,
- se pogovarjamo, **Klementina Urbiha**
- gremo skupaj na morje,
- gremo na sprehod in na igrišče, **Nina Turk**
- se s Kristjanom igrava igrice,
- se igrava skrivalnice, **Lan Krek**
- z očkom kolesarim,
- gremo z mamico in Trino k Sari, **Leeann Baš**
- gremo k sorodnikom in ko grem prespat k Petri, **Karin Mlakar**
- gremo k babici in dedku v Babno Polje, **Martina Strle**
- skupaj kuhamo in ko z očkom perem avto, **Tilen Baraga**
- gremo s starši na sprehod, **Simon Šebenik**
- greva z mamico na tek in ko kolesarimo čez Kot, **Teja Antončič**
- se vsi skupaj rolamo, **Taja Bajc**
- gremo v toplice. **Vitan Drobnič**

SNEŽAK SNEŽKO

NEKOČ PRED DAVNIMI ČASI JE ŽIVEL POSEBEN SNEŽAK. ŽIVEL JE PRED VEČ KOT 1500 LETI. IME MU JE BILO SNEŽKO. RAD JE RAZISKOVAL. RAD SE JE DRUŽIL Z OSTALIMI SNEŽAKI IN BIL JE PRIJAZEN DO OTROK. VEDNO PA SE JE UMIKAL SONCU.

NEKEGA DNE SE JE ZALJUBIL V SNEŽKICO. SRAM GA JE BILO, ČE BODO VSI VIDELI, KAKO BO POLJUBIL SNEŽKICO. A JE NI POLJUBIL, KER GA NI MARALA. PO PRAVICI MU JE Povedala, DA NI ZALJUBLJENA VANJ. SNEŽKO JE BIL ŽALOSTEN, A NI ODNEHAL. KAMOR JE ŠLA, JI JE SLEDIL.

PO DOLGEM ČASU STA SI POGLEDALA IZ OČI V OČI. IMEL JE ROŽICO.
 PODARIL JO JE SNEŽKICI. TO JE BILA ČUDEŽNA ROŽICA. SNEŽKICA SE JE
 ZARADI ČUDEŽNE ROŽICE TAKOJ ZALJUBILA V SNEŽKA. POROČILA STA SE.
 IMELA STA LEPO SNEŽNO POROKO, NA KATERI JE NEŽNO PADAL SNEG.
 ČEZ ČAS STA DOBILA DVOJČKA. IME JIMA JE BILO KEPICA IN PINGI.
 OD TAKRAT NAPREJ SO SREČNO ŽIVELI DO KONCA SVOJIH DNI.

1. a

DEŽ IN SONCE

DEŽEK JE PADAL CELE DNI, POTEM JE ZASIJALO SONCE IN NASTALA JE
 MAVRICA.

SONCE SE JE SPRAŠEVALO: »KAJ JE TA ČUDNA REČ?« POTEM JE DEŽ
 OKREGAL SONCE: »A NE VEŠ, DA JE TO MAVRICA?«

SONCE JE SPRAŠEVALO: »ALI JE TO MAVRICA?«

AVTOR IN ILUSTRATOR: MAK DEMIROVIĆ RUS, 1.r

POUSTVAJANJE PESMI MALIM SO VŠEČ (Dušan Radović)

Malim so vseč čudne besede,
 kot recimo ČUDAKI,
 kot recimo BUTALCI,
 kot recimo, kot recimo.

Jernej Šraj, 2. a

Malim so vseč smešne besede,
 kot recimo bing bong,
 kot recimo nana nuna,
 kot recimo, kot recimo.

Lana Sterle, 2. a

Malim so všeč smešne besede,
kot recimo huba buba,
kot recimo počen lonec
in pesmice je konec.

Andraž Zabukovec, 2. a

POUSTVARJANJE PESMI JAZ SEM JEŽ (Svetlana Makarovič)

Jaz sem hruška, ti pa ne.
Jež me nosi, tebe pa ne.
Sem rumena, ti pa ne.
Rastem na drevesu, ti pa ne.
Pridem iz popka, ti pa ne.

Tanja Cimprič, 2. a

Jaz sem rumena, ti pa ne.
Jaz imam pecelj, ti pa ne.
Jaz sem sadje zdravo, ti pa ne.
Vsak pojedel bi me, saj sem sladka.
Vsi me občudujejo, tebe pa nobeden.

Dragana Petković, 2. a

SEM BIL V VESOLJU

Sem bil v vesolju.
Sem bil na polju.
Vzel sem raketo
odprl pašteto.

Pristal sem na Zemljo,
uresničil sem željo.
V vesolju sem videl kokoš hudo,
ki je imela na glavi grudo.

Sem se ustrašil,
preveč se preplašil.

Ažbe Cimprič, 4. a

Doroteja Prevec, 8. b

Učenci 4. b razreda so se v sklopu domačega branja poskusili tudi v pesnjenju in nastale so naslednje pesmi, nekatere tudi brez naslova.

Miška

Miška, miška, kam hitiš?
Miška, miška, sir dobiš!

Na podstrešju miška je čakala,
in si drugega moža je zbrala.

Jakob Kvaternik, 4. b

V HRIBIH

Jaz sem šel v hribe,
a nisem videl ribe.

Videl sem pa kozoroge,
ki imajo štiri noge.

Anže Mlakar, 4. b

Našli smo samotni otok,
tam pihalo je zelo.
Videli smo ptička,
ki je imel rdeča lička.

Našli smo samotni otok,
z rožami postlan,
s soncem obsijan
in s palmami obdan.

Zala Plos, 4. b

Žan Zabukovec, 4. a

LAČNA ANAKONDA

Po Amazonki anakonda leze,
čisto sama, a ne brez veze.

Zasleduje neko bitje,
saj jo zanima njegovo vpitje.

Ko plen dohiti, ta se ji smeji,
pod vodo ji uide, iz njenega prijema
zdrsi.

Anakondinega kosila ni, zelo se
razjezi,
na koncu pa počni in je več ni.

Martin Seljak, 4. b

Zajček

Mnoge tukaj so poti,
drobne moje so sledi.
Veš, da sem po zajčje plah,
včasih me je v polju strah.
Dvignem uhlje, dvignem rep-
kdo gre z mano na potep?
Lep korenčkov vrt poznam,
še med repo se podam.
Skrijem uhlje, skrijem rep-
kdo gre z mano v počep?
V mehko travo zopet spat,
se še v sanjah posladkat.

Anja Poje, 4. b

JAZ

V šolo hodim,
se veliko učim,
matematiko pet dobim.

Ko prosti čas imam,
se z bratom Jurijem
rad igram.

Od vsega najraje
pa počitnice imam!

Lovro Škulj, 4. b

Zala Mele, 4. a

Veter

Veter piha čez gore
in travnike velike.

Na travniku pa Peter,
ki piha kakor veter.

Veter piha čez gore
in rožice velike.

Bine Strele, 4. b

Zajčje koline

Pojedli smo kosilo,
sedaj pa hitimo,
preden se bo stemnilo,
da ujamemo zajca,
ki se bo spremenil v kolino.
Bilo mi je hudo,
ker zajčkov v zajčniku več ne bo.
Bo pa še bolj lepo,
ko naslednjič iz njih dobra pojedina
bo.

Mirjam Troha, 4. b

Moja ptica

Moja ptica je velika tatica,
ki se imenuje Sinica.
Večkrat jo boli,
a to je resnica.

Obljubila je,
da ne bo več tatica,
temveč bo dobra Sinica.

Tanina Gucič, 4 .b

Oh, kako slab je dan,
najraje odšel bi kam drugam.
Tam drugje nič lepš ni blo,
saj zmotil sem se res zelo!

Žak Žnidaršič, 4. b

STARKA ZIMA

V našo deželo
je starka prišla,
na sebi nosila
kožuha je dva.

Za njo so
hitele drobne snežinke,
ki so otrokom
pričarale lepe spominke.

Neja Antončič, 4. b

Rad grem v frizerski salon,
kjer vedno dobim bonbon.
Tam je frizerka fina,
ki ime ji je Martina.

Kristjan Antončič, 4. b

Labodova pripoved

Dogodivščine labodov
so zanimive,
ker so zabavne, doživete,
vznemirljive in igrive.

Labodi plavajo naokoli,
lovijo ribe,
dolgčas jim ni nikoli.

Matevž Lekan, 4. b

REKA

Ko gledal sem v reko,
pomislil sem na mleko.

Ko nastal je mrak,
je iz nje prilezel rak.

Maks Martinčič, 4. b

Rebeka Gornik, 5. b

Sonce nam sije,
voda nas umije.
Veter nam piha,
vse nam razpiha.
Megla prihaja,
poletje odhaja.

Tanina Gucič, 4. b

NA POTI

Na poti sem našel
čevljev par,
ki prodal sem
ga za denar.

Z denarjem
sem kupil sladkarije
in še nekaj,
kar se popije.

Na tleh pa sem našel
žogico rdečo,
ki mi prinesla
bo srečo.

Martin Seljak, 4. b

Žana Troha, 3. a

Lisica

Lisica Matica si vzela potico.
Zbežala si v gozd,
čez Kozarski most.

V gozdu našla si kost.
Igrala se z njo,
kot bi za iglo šlo.

Je mama prišla
salama je šla.

Kristian Lenarčič, 4. b

Mali korenjak

Jaz sem mali korenjak,
kolo vozim kot junak.

Zraven grem na karate,
saksofon pa z mano gre.

Ko pa vrnem se domov,
žogo vzamem in dam gol.

Še naloga čaka me,
jojmene, to mi ne gre!
Kristian Lenarčič, 4. b

LISICA

Lisica šla je v gozd,
in našla velik grozd.
Padla je na ramo,
in videla svojo mamo.
Maks Martinčič, 4. b

LISICA KOZICA IN NJUNA POTICA

Po gozdu hodi lisica,
ki želi leteti kot sinica,
ker pa za njo teče mama
je nastala velika galama.

Ker vse je izgledalo kot igra,
v kateri je kozica hotela iglo,
a ker ji na glavo padel je velik grozd,
je hitro zbežala v gozd.

Tako lisica kot kozica,
ki se v sanjah jima je smejala potica,
sta zadovoljni bili s salamo in
siti skočili v pižamo.

Neja Antončič, 4. b

LISICA

Lisica Mica
zvita je tatica.

V gozdu velik
grozd je našla.

Pa čeprav je
mama, je zmeraj
sama.

Lovro Škulj 4. b

Ana Mlakar, 2. B

LISICA MICA

Iz gozda je prišla lisica
ki sliši na ime Mica,
obožuje hrano pica.

Lisica je tekla za vozom
in tudi za svojim nosom.
To je bila njena nova igra,
ki nikakor ni kot igla.

Za njo je prišla tudi mama
da lisička ne bo sama.

Hubert Urbija, 4. b

JAZ

Zjutraj, ko se jaz zbudim
in s postelje se skotalim,

sončni žarek me poboža
in z nasmehom me obkroža.

Oj, ti ura, kaj že spet
moram jaz na ta izlet?

Oj, le kdaj bo prišel čas,
ko se ura bo zmotila
in me spati še pustila?

Anja Poje, 4. b

Gašper Kranjc, 3. a

Ponoči gremo prskalice prižgat
a previdno, da ne bo kaj za sežgat.

Pride še sosed Boris
malo nas poslikat
a Val darila gre iskat.

Najde jih,
a ne ugotovi,
kaj se skriva v njegovi škatli.

Odpremo jih,
vsi smo zelo veseli,
saj novo leto je lepo imeti.

Žak Žnidaršič, 4. b

Vili Sterle, 1. r

LISICA-TATICA

Tigra ne zanima igra.
Lisica – tatica, ki ji diši pica
v gozd je skočila,
ampak nič ni dobila.

Zdaj pa »dost«, ta pesmica je za
kompost.

Mama pa nori,
ker pesem zvečer še napisana ni.

Mirjam Troha, 4. b

Matic Rupar, 5. a

ENKRAT, KO SE BO ZEMLJA NEHALA VRTETI

Enkrat, ko se bo Zemlja nehala vrteti,
bodo vsi ljudje nehali peti.

Vse bo okamenelo
in postalo belo.

Sonce več ne bo sijalo,
jutro ne bo več vstalo.
Temna noč bo zaživela,
strašno pesmico zapela.

Luna več ne bo sijala,
zadnjo pesem bo poslala.

Rosa nam bo zasijala
in temna noč jo bo pregnala.

Zala Mele, 4. b

Pravljica po vzorcu Primoža Suhodolčana TI LETEČI ROBČEK!

Nekoč je bil en robček. Ampak to ni bil navaden robček. Ta robček je znal leteti. Ta robček je bil res nekaj posebnega. Letel je višje in višje in sploh ni vedel, kdaj je previsoko. Letel je od hiše do hiše in spraševal, če imajo zanj kakšen izziv. Ljudje so se čudili. In končno mu je nekdo dal dober izziv. Rekel mu je, naj skoči z Lune. Robček je vedel, da je to težak izziv, a bil je dober letalec in v hipu je zletel do Lune. Opazovali so ga skozi daljnogleda in ga spremljali. Odrinil se je in skočil tako močno, da se je zaletel naravnost v semafor. Vse ga je bolelo. Ljudje so ga vprašali: »Si se česa naučil?« Robček je rekel, da se je. Najprej zletim iz majhnih stvari, z majhnim zaletom, recimo s klopi, potem s semaforjev, s hiš, z dreves, gora, lune in tako naprej lepo po vrsti, že kar žvižgam od veselja! Izzive hočem! Hitro! Zdaj pa lahko noč, pa en robček za pomoč. Pokrij se, zavij se in spi.

Zala Mele, 4. b

POŽREŠNI PRALNI STROJ

Nekoč je bil en pralni stroj.

In kar naenkrat je oživel. Začel je govoriti in hoditi. Potikal se je po hiši. Začel je odpirat omare in vase tlačil vsa oblačila, kar jih je našel. Ko je izpraznil vse omare, je odšel k moji babici in dedku. Tudi tam je izpraznil vse omare. Razmišljal je, da bi odšel še k sosedom. Res je odšel k sosedom ter izpraznil vse omare. Ura je odbila 12.00 in vrnila sem se iz šole. Hotela sem se preobleči, a nisem našla oblačil. Šla sem ven in vzela oblačila ki so se ravno posušila. Naslednji dan pa je šel tudi pralni

stroj ven. Iz obešala za perilo je pobral vsa oblačila in brisače. Potem, se je spomnil, da je v kopalnici še nekaj brisač. Ko je pojedel vse brisače, mu je bilo slabo. Izbruhal je vsa oblačila.

Tako se je naučil, da ne bo več jedel oblačil.

Tanina Gucič, 4. b

Moja sestra

Opis osebe

Ime ji je Maša, piše se Antončič.

Tehta 59 kg, visoka je 160 cm. Je manjše postave in svetle polti.

Njen obraz je okrogel, oči so modre, nos pa okrogel. Na obrazu ima pege. Nosi zobni aparat. Lasje so dolgi, svetle barve in večkrat speti v čop.

Oblečena je v modre kavbojke ali črne pajkice, športno majico ali pulover. Obuta je v črno-bele čevlje.

V ušesih nosi zlate uhane, v laseh pa ima pripete pripenčke.

Rada se sprehaja s psom, pleše in igra odbojko.

Neja Antončič, 4. b

Moji sestri je ime Karin. Stara je 14 let. Hodi v 8. razred.

Ima visoko in vitko športno postavo. Ramena in boki so širši. Lasje so dolgi, rjavi in rahlo valoviti. Je temnejše polti. Njen obraz je podolgovat. Oči so rjave. Obrvi so močne in temne. Na nosu ima materino znamenje. Usta so polna.

Rada nosi kavbojke, športna oblačila, majice s kratkimi rokavi. Obuta je v športne copate in čevlje z nizko peto.

Skoraj vsak dan nosi uhane in šale. Barva uhanov je usklajena z barvo oblačil.

Obiskuje glasbeno šolo in veliko interesnih dejavnosti. Rada bere, igra klavir in se giblje v naravi. Z veseljem pomaga drugim pri učenju. Želi postati učiteljica za dodatno pomoč in logopedinja.

Matevž Lekan, 4. b

Naja Mahne, 8. b

Poustvarjanje pesmi B. A. Novaka Luna.

Tajda Mlakar, 3. b

Uspavanka

Luna je krajec, Luna je krog,
Luna bo vedno dober otrok.

Luna je nočno Sonce,
ki pride le takrat, ko zaide Sonce.

Luna je mama otrok,
Sonce pa oče vseh nasmejanih otrok.

Zato oči zamižijo,
od Sonca se poslovijo
in lepe sanje nam zaželiijo.

Luna je lepota sveta,
Sonce pa nas obdaja doma.
Lana Janež in Manca Perušek, 5. a

Poustvarjanje pesmi B. A. Novaka Veter ter eter.

Zima

Zima rima plima
in plima rima zima.

Tako zima zmrzuje,
plima nočuje.

Le zakaj zima rima plima
in zakaj plima rima zima.
Zato, ker je zima zemeljska plima
in plima vesoljska zima.

In zmrzovanje
je v vesolju nočevanje.

Julija Ponuda, 5. a

Poustvarjanje pesmi B. A. Novaka Sonce.

Zvezdnik

Kdo je ta zvezdnik,
najsvetlejši in največji,
ki zjutraj vzhaja,
zvečer pa zahaja?

To je Sonce, Sonce!

Kdo je ognjeni tiger,
mojster vseh iger,
luč veselju,
reki, nebu, drevju, polju?

To je Sonce, Sonce!

Kdo lahko naredi,
mavrico in svetlobo?
Kdo je ta žareča krogla,
ki prihaja izza obzorja?

To je Sonce, Sonce –
največji zvezdnik!

Anja Tavzelj, 5. a

Nuša Ožbolt, 3. b

Zimsko dopoldne (doživljajski spis)

Ponoči je snežilo. Ko sem to ugotovila, sem že komaj čakala, da grem ven. Toplo sem se oblekla in obula in odkorakala skozi vhodna vrata. Bila sem neprevidna, spodrsnilo mi je in padla sem v puhasti sneg.

Odločila sem se, da bom naredila snežaka. Imela sem kar nekaj težav, a sem snežaku vseeno postavila trup, glavo, roke in kamne za oči. V shrambi sem našla še korenček in ga namestila za nos. Ko je snežak stal, me je že precej zeblo.

Odpravila sem se v hišo, se segrela in brala knjigo.

Larisa Suhadolnik, 5. b

Čudežni mlinček (nadaljevanje pravljice)

Pred davnimi časi sta na morski obali živela dva brata. Oče ribič jima je zapustil čoln in čudežni mlinček.

Mlajši brat je dobil mlinček. Sčasoma je ugotovil, da je to čudežni mlinček. Starejši brat je dobil čoln iz železa (takrat še niso poznali lesa). S čolnom se je odpravil na morje, toda čoln se je začel potapljati. Hitro se je odpeljal nazaj do obale. Ko je prišel nazaj, se je zamislil. Kaj ko bi izumil nov material, dobro bi zaslužil. Vedel je, da se v zemlji marsikaj najde. Začel je kopati. Kopal je in kopal in ... Glej, glej, našel nov material! Naj se imenuje les.

Brata je vprašal, če mu posodi mlinček. Brat mu ga je z veseljem odstopil. Starejši brat je ukazal mlinčku, naj mu namelje lesa in mlinček mu ga je v hipu namlel. Starejši brat je sklical mizarje z vsega sveta. Vse so pobrali. Zaslužek je pravično razdelil. Četrtno denarja je dal bratu, četrtno očetu, polovico pa obdržal zase. Oče je bil s tem, da se imata brata rada, zelo zadovoljen.

Zdaj veste, zakaj imamo les.

Klemen Mihelčič, 5. a

Čudežni mlinček (nadaljevanje pravljice)

Pred davnimi časi sta na obali živela dva brata. Oče ribič jim je zapustil ribiški čoln in ročni mlinček. To je čarobni mlinček.

Mlinček je dobil mlajši brat. Brat je bil z mlinčkom zadovoljen. Pospravil ga je v omaro in pozabil nanj. Čez dve leti je pospravljaj hišo in v omari našel mlinček. Na njem je visel listek, na katerem je pisalo, naj obrne ročico in si nekaj zaželi. Ko je sporočilo prebral, je zavrtil ročico in si zaželel, da bi imel svoj dom. V tem trenutku se je pred njim pojavila hiša. Takoj je stekel v hišo. Notri je bila kuhinja, dnevna soba, spalnica in kopalnica.

Mlinček je pozabil v stari hiši. Mimo so prišli delavci. Hitro je stekel iz nove hiše in delavcem naročil, naj podrejo staro hišo.

Ko so jo podrli, se je spomnil, da je v stari hiši pustil mlinček. Stekel je do podrtin in začel iskati mlinček. Še dandanes išče mlinček. Verjetno ga še dolgo ne bo našel.

Nejc Modec, 5. b

MAVRICA PRIPOVEDUJE (domišljjski spis)

Pripovedovala vam bom, kako sem odšla v Loško dolino, Miami ter v Belo hišo. Pojdimo na pot.

Tokrat sem se pokazala v Loški dolini. Stala sem pred Snežniškim gradom, ko sem zagledala vodičko. Nekaj časa me je gledala. Rekla sem ji, naj steče pod menojo. Zgodil se je čudež. V trenutku je postala vodič. Bil je tako lep, da sem se na prvi pogled zaljubila vanj. Gledala sem ga natanko 29 minut. Bila je ura 20:00, ko je moral zakleniti grad in oditi domov.

Naslednje jutro sem ponovno odšla do gradu, vendar vodiča ni bilo več. Mislila sem, da je mrtev, zato sem odšla na pokopališče v Viševke.

Iskala sem njegov grob. Nikjer ga nisem našla. Pred seboj pa sem zagledala veliko stavbo, cerkev. Slišala sem neke zvoke. Mislila sem, da so duhovi. Postala sem žalostna, saj nisem nikoli več videla tistega vodiča. Ni mi bilo več všeč tukaj, zato sem se odločila, da bom odšla v Miami.

V mestu sem srečala Gorana Dragiča. Natanko v treh sekundah sem se zaljubila vanj. Tako je postal ljubezen mojega življenja. Poročila sva se. Odšla sva na medene tedne. Obiskala sva tudi Belo hišo.

Najino življenje srečno teče naprej.

Rebeka Gornik, Nejc Modec 5. b

Mavrica pripoveduje (domišljijski spis)

Ko sem se prvič pojavila na nebu, sem ugotovila, da je svet čudovit. Takrat sem bila nad morjem.

Videla sem veliko čudes narave. Nekaj me je prijelo in sem šla po svetu. Spremenila sem se v človeško bitje.

Med potovanjem sem spoznala veliko novih ljudi, med njimi tudi Tanjo Žagar. Postali sva prijateljici. Skupaj sva nastopali po svetu.

Čez nekaj let sva prišli nastopat v Loško dolino. Nastopali sva v gradu Snežnik. Po nastopu je bila pogostitev. Vzeli sva si čaj. Ko sva pili čaj, mi je Tanja povedala, da je nekaj zaropotalo. Nisem ji verjela. Čez nekaj minut je vitez začel loviti Tanjo. Ujel jo je in jo odpeljal daleč stran. Iskala sem jo do mraka.

Za Tanjo se je izgubila vsaka sled.

Vrnila sem se nazaj na nebo in občasno se pojavim v obliki lepih pisanih barv.

Klara Kraševc, 5. b

Mavrica pripoveduje (domišljijski spis)

Povedala bom svojo zgodbo o nevihtnem oblaku, ki se ga nisem mogla rešiti.

Nekega dne sem srečala nevihtni oblak. Gledal me je kot, da je neumen. Prišel je do mene in rekel, da sem čudovita. Ostala sem brez besed, saj mi on ni bil všeč. Odšla sem stran od te grdobe, on pa je samo letel za menoj. To se je dogajalo približno en teden. Povedala sem mu, da mi ni všeč. Začel mi je še bolj tečnariti.

Takrat sem imela polno glavo tega oblaka! Poklicala sem zračnega policista vetra, da bi ga odpihnil. Ko je prišel do njega, je začel tako močno pihati, da ga je odpihnil do konca sveta.

Poročila sem se z zračnim policistom vetrom, saj mi je bil že od nekdaj čeden. Dobila sva tri mavrične vetriče. Sklenila sva, da bova lepo živela do konca dni.

Lea Bavec, 5. b

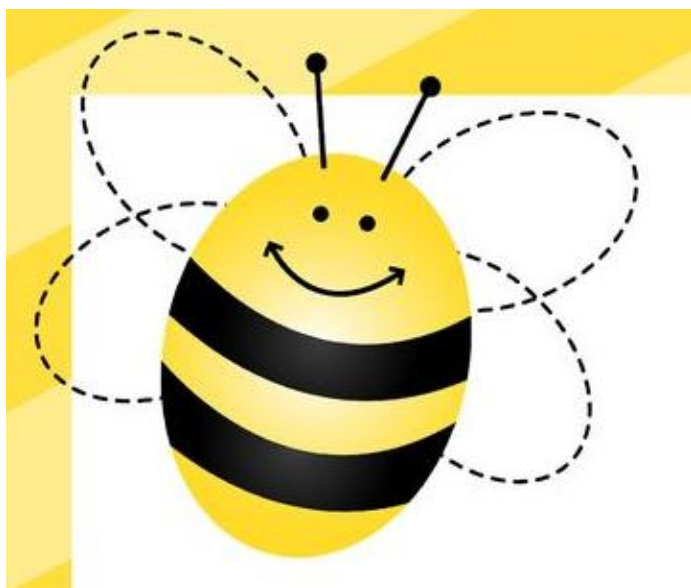
Poustvarjanje stripa M. de Cecca in B. Gorenca – Pižamo: Pilko in Šopka v Narobniji

Karin Špeh, 6. b

Edvin Strle, 6. b

TRADICIONALNI ZAJTRK

NA SVETU NAJBOLJ POMEMBNO JE,
DA ZAJTRK ZJUTRAJ SE POJE,
NA MIZI DOBROTE SI ŽELIJO,
DA NAPOLNIJO NAS Z ENERGIJO.

CVETNI PRAH DIŠI,
MED SE ŽE TOČI,
S PŠENICE KRUIH DOBIMO
IN SI GA RAZDELIMO.
KRAVA TRAVICO KOSI
IN MLEKO NAM NATOČI.

VSA TA SVEŽA HRANA
JE FINA IN ŠE ZDRAVA.
S TRADICIONALNIM ZAJTRKOM ŽELIMO,
DA BI VSI JEDLI ZDRAVO IN FINO.

Lara Kočevar, 8. B

Poustvarjanje knjige R. Bjelčiča Ratkodivščine

Knjigo Ratka Bjelčiča Ratkodivščine so letos brali učenci 6. a in 6. b razreda. Po knjigi pa so tudi literarno poustvarjali. Učenci 6. a so risali stripe, učenci 6. b pa pisali pesmi za mamo. S svojimi izdelki so se predstavili tudi na OŠ Barilović, 5. 6. 2017. Z njimi smo letos namreč sodelovali v mednarodnem projektu Branje ne pozna meja – Čitanje ne poznaje granice.

Moja mama

Ko zjutraj vstanem,
jo objamem, jo poljubim
in objubim:
Potrudila se bom po vseh močeh,
da te spravila bom v smeh.

Ko domov pridem, jo poiščem
in pokličem.
Povem ji, kaj danes se je zgodilo
in če sem ušpičila kakšno vragolijo.

Zvečer v posteljo zlezem,
ji pravljico preberem,
za konec pa ji še povem:
Lepo spi, lepo sanjaj
in lepo se imej.

Ana Baraga, 6. b

PESEM O MAMI

Mama moja draga,
pomeniš mi vse na svetu.
Z mano si vsak dan v letu.

Skuhaš mi kosilo,
zame si pravo darilo.
Tudi v stiski si ob meni.

Draga mama, rada te imam,
pa če tudi se včasih skregava.
Ti si vse kar rabim,
nikoli te ne pozabim.

Karin Špeh, 6.b

INTERVJUJI

Učenci 9. r, ki so v tem letu obiskovali izbirni predmet šolsko novinarstvo, so za intervju zbrali učiteljici, ki sta konec lanskega šolskega leta oz. tekom letošnjega šolskega leta zaključili svojo službeno kariero.

Še enkrat bi se odločila za poklic razredne učiteljice.

IRENA TURK

Učiteljica Irena Turk je v šolskem letu 2016/2017 zapustila šolske klopi, saj se je njen čas poučevanja iztekel. Učiteljico sva si izbrali, ker ima veliko izkušenj s poučevanjem in ker je v šolo kot učiteljica prvega razreda sprejela že veliko generacij, med njimi tudi nas. Učiteljica Irena Turk zdaj ne poučuje več, vendar je bila pripravljena odgovoriti na nekaj vprašanj za intervju.

1. Kaj vas je pritegnilo k tem, da postanete učiteljica?

Pravzaprav ne vem. Vem samo to, da sem si to želela, odkar vem zase. Starši so me svarili, da se bom morala dolgo časa šolati, vendar sem vztrajala in dosegla cilj.

2. Kaj počnete zdaj, ko imate veliko prostega časa? Ali pogrešate šolo?

Veliko stvari je, ki me razveseljujejo in jih rada počnem: vrtnarim, preberem kakšno dobro knjigo, obiskujem starše, več časa posvečam kuhanju, več časa imam za prijatelje. Za pogrešanje šole pa že zmanjka časa.

3. Katera generacija vam je najbolj ostala v spominu?

Težko bi se odločila in izpostavila katerokoli generacijo, vse so mi bile ljube in drage, na vsako imam lepe spomine. Vesela sem bila otrok, ki so bili aktivni, vedoželjni in pripravljeni izvedeti, kaj več.

Verjamem v vsakega učenca, v vsakem se skriva veliko dobrega. Želela bi, da bi ozavestili spoznanje, zakaj se je vredno učiti, ne samo matematike, slovenščine in drugih predmetov, temveč tudi dobrohotnosti, prijaznosti in veselja do življenja.

4. Ali bi se še enkrat odločili za poklic učiteljice, če bi zavrteli čas nazaj? Bi ostali na razredni stopnji ali bi se odločili za poučevanje na predmetni stopnji?

Da, ponovno bi se odločila za poklic razredne učiteljice. Ves čas sem z veseljem poučevala, nisem pa rada pisala priprav in druge administracije.

5. Kakšen uspeh ste imeli v šoli in kateri predmet vam je bil najljubši?

Bila sem pridna učenka, vendar mislim, da niso toliko pomembne odlične ocene, kot pa delavnost, vztrajnost in želja, da nekaj hočeš in si želiš. Vsi predmeti so mi bili enako ljubi.

Učiteljica Irena nama je zaupala, da je svoje delo opravljala z veliko ljubeznijo in predanostjo. Učence je znala motivirati in jih spodbujati pri šolskem delu. Mnogim bo ostala v spominu, tudi nama, saj naju je prijazno sprejela v 1. r in nas vse veliko naučila, tudi to, kaj je pomembno v življenju.

Lana Intihar, Petra Ovsec

Pogovor z dolgoletno učiteljico matematike in fizike, Ivanko Rovan

Učiteljica Ivanka Rovan, bivša učiteljica fizike in matematike na OŠ heroja Janeza Hribarja, ki je bila med učenci zelo priljubljena učiteljica, se je prejšnje šolsko leto upokojila, zato smo jo učenci šolskega novinarstva povprašali o njenih spominih na čas učiteljevanja ter tudi o njenem vsakdanu.

1. Kateri dogodek se vam je najbolj vtisnil v spomin?

V spomin se mi je najbolj vtisnil dogodek, ko me je zaradi nepazljivosti stresla 300V visoka napetost. V razredu je bila smrtna tišina. Meni pa za čuda ni bilo nič.

2. Katero generacijo ste si najbolj zapomnili? Zakaj?

Najbolj sem si zapomnila prvo generacijo, ki sem ji bila razredničarka in sem jo učila v Cerknici. Enako velja tudi za prvo generacijo, ki sem ji bila razredničarka v Starem trgu.

Od teh dveh generacij se spomnim večino imen in priimkov in od večine učencev se

spomnim tudi obrazov. Od njih sem si zapomnila samo lepe stvari, slabe pa sem enostavno pozabila. Oboji so mi na pomagali prebroditi začetniške težave.

3. Vam je bilo kdaj žal, da ste se odločili za ta poklic?

Že v osnovni šoli sem sanjala, da bom učiteljica. Ker je bil študij dolg moji starši pa prerevni, da bi mi lahko plačevali dolgo šolanje, je bilo zelo malo upanja, da se mi bo želja izpolnila.

Tu pa je nastopila moja razredničarka, ki je poskrbela, da sem prejela republiško štipendijo in ta mi je odprla vrata najprej na Pedagoško gimnazijo in nato še na Pedagoško akademijo.

Lagala bi, če bi rekla, da mi ni bilo nikoli žal. Včasih sem bila razočarana in žalostna, včasih jezna in takrat sem si rekla, kaj mi je tega treba. Na splošno pa sem rada hodila v službo, rada sem imela vse učence, tudi tiste, ki so mi srebrili lase.

Dragi učenci, učite se tisto, česar ne znate in še bolj tisto, česar drugi ne znajo.

Imejte radi svoje starše, ki vam želijo samo najboljše. Spoštujte učitelje in jih poslušajte, ker vas lahko veliko novega naučijo. Ne bojte se med poukom spraševati, če vam kaj ni jasno.

4. Kaj radi počnete zdaj, ko imate več časa zase?

Sedaj rada pletem, delam na vrtu, berem in rešujem Sudoku.

Učiteljici Ivanki Rovan se zahvaljujemo za njen čas in odgovore ter ji želimo še veliko veselih in sproščenih dni.

Jaka Martinčič, Daniel Kandare, Jan Porok

RAZVEDRILO

Nagradni uganki

Je kos pohištva.
 Pogosto je rjave barve.
 Lahko je jedilna, pisalna ...
 Na jedilno pognemo prt, damo tudi šopek.
 Je različnih oblik.
 Kaj je to?

Vika Zgonec, 5. b

Ta predmet je bele barve in iz umetne snovi.
 Namenjen je temu, da osvetli prostor.
 Svetlobo nam daje od zgoraj navzdol.
 Poseben je zato, ker ga uporabljamo v
 vsakdanjem življenju.

Maja Urbiha 5. b

**Rešitve ugank oddajte svoji razredničarki do torka, 20. junija 2017.
 Na rešitvah naj bodo ime, priimek in razred.**

Spomladi se rumeno blešči, v poletju pa
 jo pihneš ti.

Aljaž Ješelnik, 5.a

Katera rastlina sega z iglicami do neba, je zelena čez celo leto,
 za praznike pa jo okrasimo?

Viktorija Boycheva, 5. a

Raste na drevesu, okoli sebe lupino ima in polhi ga radi jedo. Kaj je to?

Miha Palčič, 5. a

Kaj spomladi cveti, pozimi pa pod zemljo spi? Z zvončkom te zbudi ena, dve in tri.

Lana Janež, 5. a

Roza, rdečo, rumeno ali belo mož ženi jo da za Valentinovo. Brani se z bodicami, a za zaljubljenca to težava ni. Katera rastlina je to?

Zarja Gorše, 5. a

REBUSI

1 2 3 4 5

S=Š

C=Č

4

→ 4

K=M

FR=T

Ń

4 5

4

1

Rešitev: angleščina (angel+les=š+e=čink+a)
 Rešitev: matematika (mama+tek=m+a#=#tka)
 Rešitev: slovenščina(slo+vene+ščite+ena)

Nahrani Straška (družabna igra)

Cilj igre:
S kroglicami zadeti v Straškova usta. Tisti igralec, ki jih bo zadel največ, zmaga.

Laura Martinčič, 5. a

Piškoti s čokoladnimi bomboni

Sestavine	Priprava
120 g masla 1 jajce 200 g belega sladkorja 220 g pšenične bele moke 1 pecilni prašek cimet čokoladni bonboni	V posodi z mešalnikom penasto stepemo maslo, jajce in sladkor. Vmešamo moko, pecilni prašek in cimet. Pekač obložimo s papirjem za peko in nanj položimo kupčke iz testa. Na testo položimo nekaj pisanih čokoladnih bonbonov in piškote pečemo 15 minut na 180° C.

Zdravošolci

SAMOPODOBA
je mnenje o sebi

POZITIVNO:

- * zmorem zmagati na krosu
- * sem zmožna/en dobiti odlično oceno
- * sem samozavesten/na
- * znam skrbeti sama zase
- * bom naredil/a kolesarski izpit
- * pomagam sošolcem/drugim

NEGATIVNO:

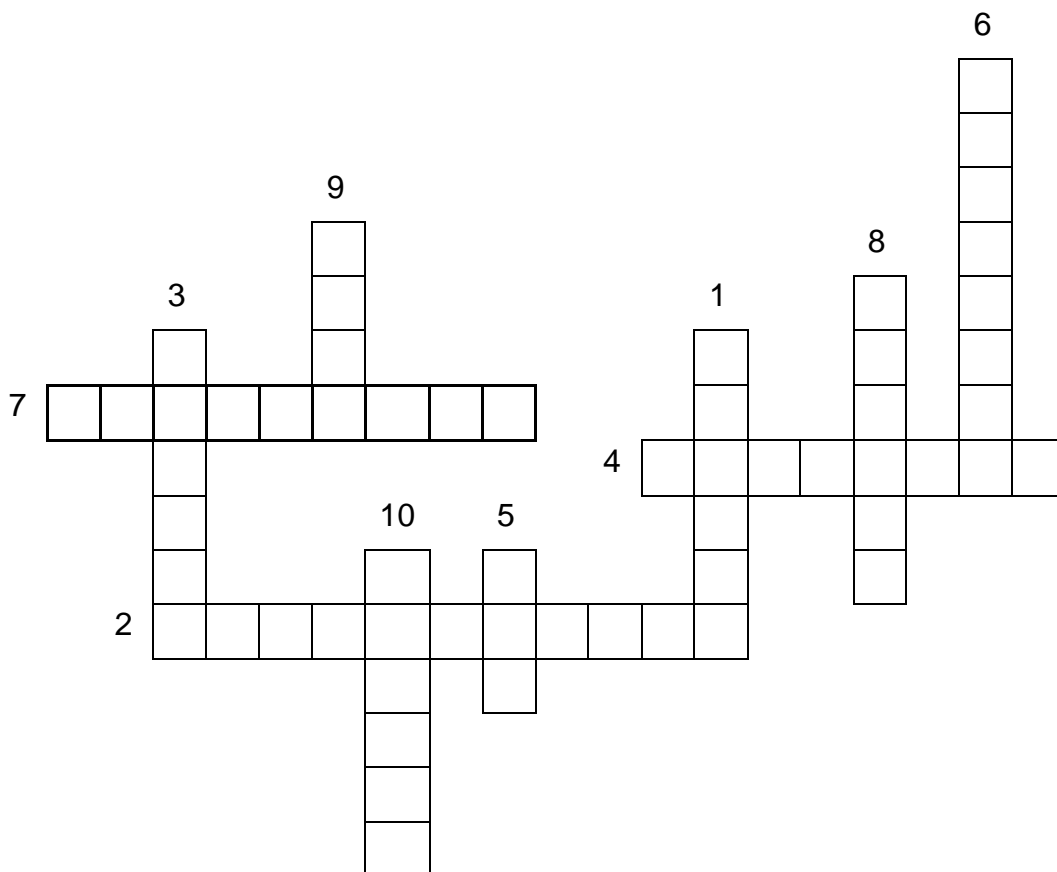
- * ne zmorem
- * ne bom opravil/a izpita
- * nočem narediti
- * nisem sposoben/na

ANTORJI: Zdravobolci

KRIŽANKE

Križanka 1

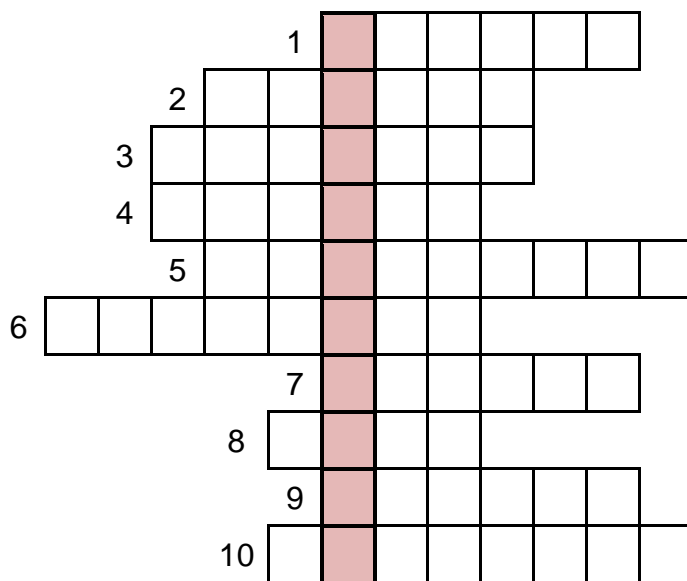
1. Je naravoslovna znanost, ki raziskuje in razlaga naravne pojave.
2. Merska količina, ki jo merimo s termometrom.
3. Telo je izrazito okrogle oblike in se giblje okoli Sonca po eliptičnem tiru. V našem osončju se nahaja osem takih teles.
4. Skupina zvezd na posameznem delu neba.
5. Fizikalna količina z oznako t.
6. Astronom, ki je trdil, da je Zemlja v središču vesolja (geocentrični sistem).
7. Ogromna skupina zvezd. Naša se imenuje Rimska cesta ali Mlečna cesta.
8. Plinasto nebesno telo, ki oddaja svetlobo in toploto.
9. Nam najbližji rdeči planet.
10. Drugače imenuj zvezdo Večernico.

Doroteja Prevec, 8. b

Križanka 2

1. Nebesno telo, ki kroži okoli Sonca.
2. Najmanjši planet v našem osončju.
3. Največji planet v našem osončju.
4. Zadnji planet v našem osončju.
5. Ogromna skupina zvezd.
6. Telesa, ki krožijo okoli planetov.
7. Telesa, ki se gibljejo okoli Sonca po močno sploščenih elipsah.
8. Planet, ki se imenuje po rimskem bogu vojne.
9. Planet, ki ga imenujemo tudi zvezda Večernica.
10. Prvi je doumeval, da je Zemlja okrogla.

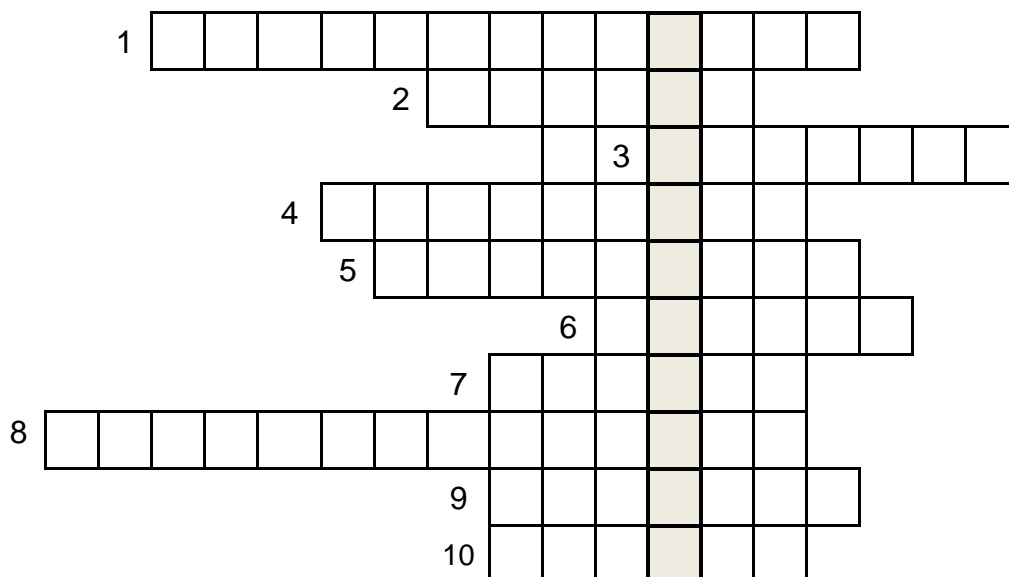
geslo: Pluton je _____ planet

Drejc Marolt, 8. A

Nagradna križanka 3

1. Razdalja, ki jo svetloba prepotuje v enem letu.
2. Planet, ki je najbolj oddaljen od Sonca.
3. Pojav, ko Luna prekrije Sonce.
4. Našo imenujemo Mlečna cesta ali preprosto _____.
5. Po njej se lahko orientiramo v jasnih nočeh.
6. Na nebu sta mali in veliki.
7. Vesolje ali _____.
8. Planete, ki so od Sonca bolj oddaljeni kot Zemlja, imenujemo _____.
9. Sonce in osem planetov sestavlja naše _____.
10. Svetlobni pojav, ko ob vstopu v Zemljino ozračje zgori delec, imenujemo _____.

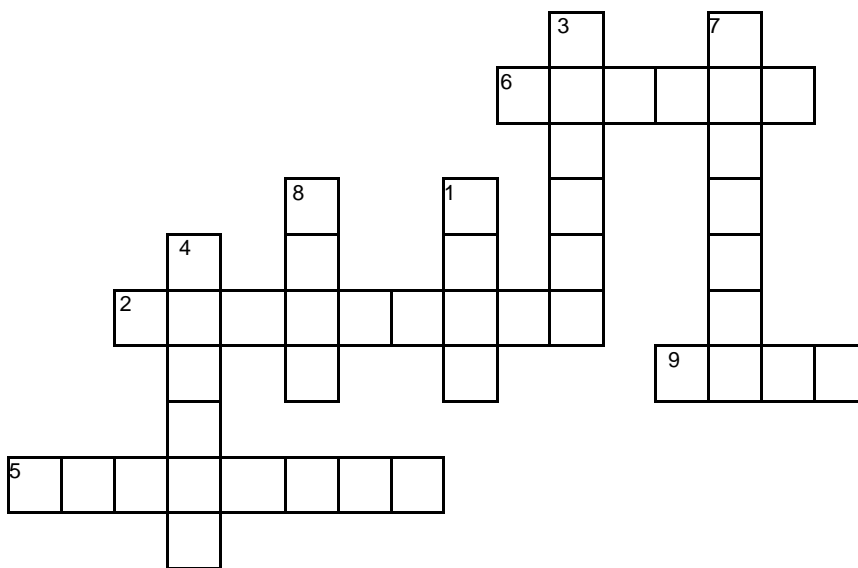
geslo: _____

Manca Mele, 8. b

Rešitev nagradne križanke oddajte do torka, 20. junija 2017, učiteljici Katarini Zbačnik.

Križanka 4

1. navpično: Kako drugače pravimo polni luni?
2. vodoravno: _____ je ogromna skupina zvezd.
3. navpično: Kateri planet je najbolj vroč?
4. navpično: Kateri planet ima več kot 60 satelitov?
5. vodoravno: Katere narodnosti je bil Neil Armstrong?
6. vodoravno: Kateri planet je najmanjši?
7. navpično: Kateri planet je največji?
8. navpično: Kako še drugače pravimo prazni luni?
9. vodoravno: Kateri planet ima 27 satelitov?

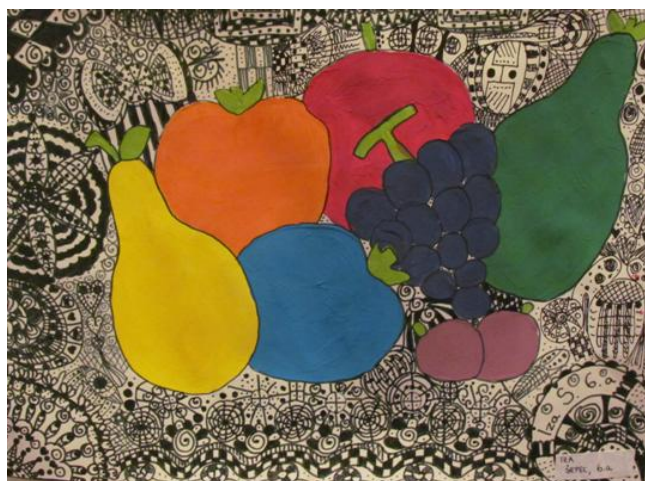

Maja Ristivojević, 8. a

Likovni izdelki

Karin Špeh, 6.b

Iza Šepec, 6. a

Filip Avsec, 6. b

5. a

Vika Zgonec, 5. b

Zala Mohar, 8. a

Vanja Porok, 6. a

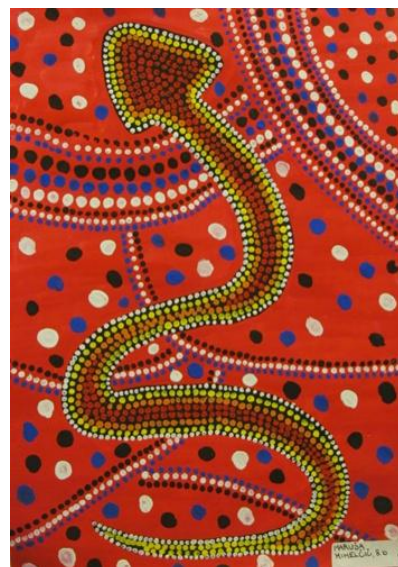
Ana Porok, 7. a

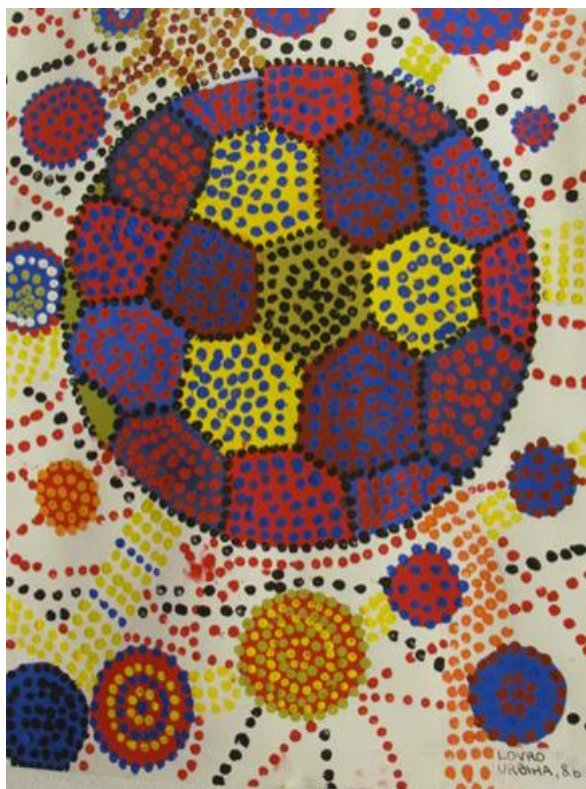
Alja Intihar, 7. a

Doroteja Prevec, 8. b

Maruša Mihelič, 8. b

Lovro Urbiha, 8. b

Lara Kočevar, 8. b

Karin Lekan, 8. b

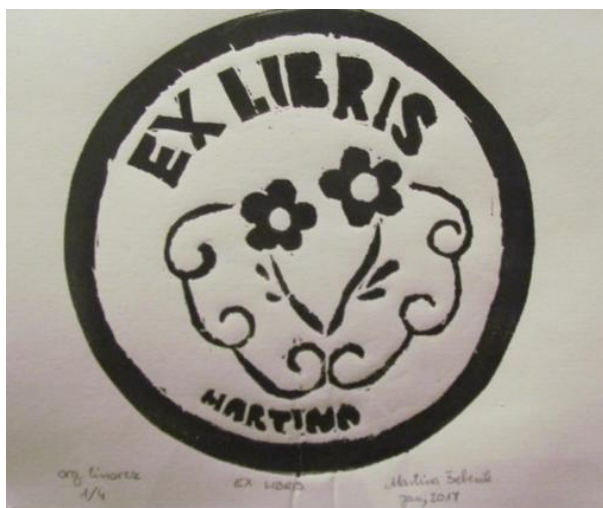
Neža Mlakar, 8. a

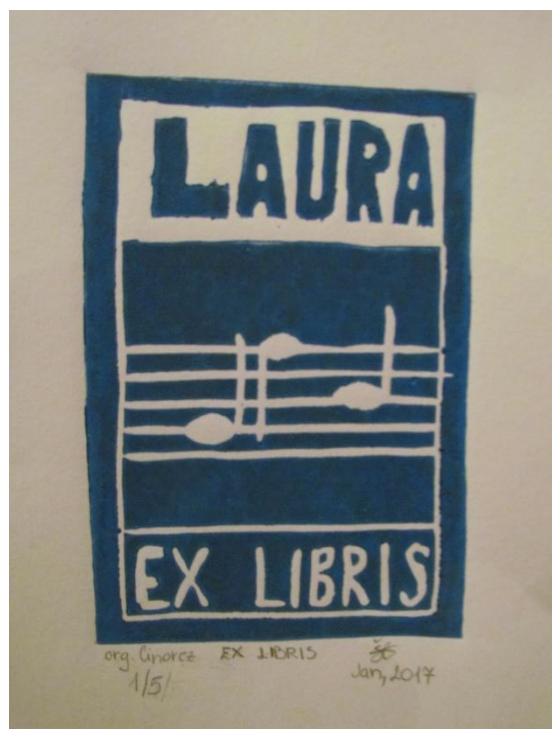
Nika Harambašič, 7. a

Sara Avsec, 7. a

Martina Šebenik, 9.

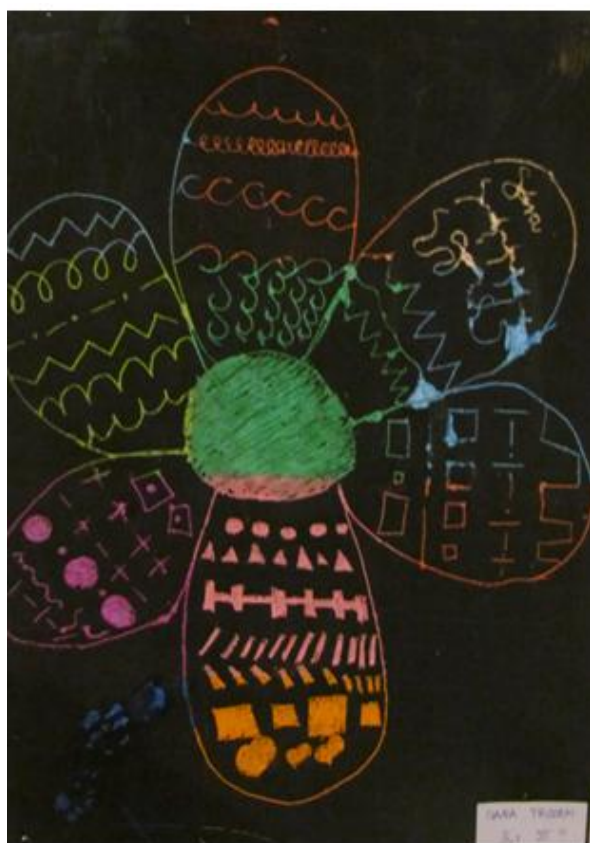
Laura Štefančič, 9. b

5. a

Teja Harambašič, 6. a

Sara Truden, 3. a

Vanja Porok, 6. a

Osnovna šola heroja Janeza Hribarja

Cesta Notranjskega odreda 32

1386 Stari trg pri Ložu

tel: 01 707 12 50, fax: 01 707 12 60

os.h-janeza-hribarja@guest.arnes.si

*Pripravila in lektorirala:
Katarina Zbačnik*

*Maj, 2017
Število izvodov:*

*Naslovnica:
Maruša Srpan, 8. a*

Vrtec in šolo radi obiskujemo.
Tukaj se dobro in varno počutimo,
saj znanje in igro z veseljem združujemo.
Starše zraven vključujemo,
tako skupaj bolje delujemo.